

THE "MUSLIM GUARDIAN."

HIS MAJESTY SHAH MOHAMMED ALI
(OF FERSIA.)

மாட்சிமை தங்கிய
சாஹ் முகம்மது அலி

மூஸிலிம் பாதுகாவலன்,

THE "MUSLIM GUARDIAN."

புத்தகம் 6.]

வைகாசி, 1907.

[இலக்கம் 3.

Vol. 6.]

MAY, 1907.

[No. 3.

Note by the Editor.

Now THAT towards political emancipation, Lord Cromer. Lord Cromer but have since been disappointed, and have now begun to denounce him. We have heard from persons who have recently returned from Egypt that dissatisfaction with him was widespread there. The cause of Lord Cromer's resignation is said to be ill health, but the following paragraph occurs in Mr. Blunt's pamphlet published last year :—

" Yet, notwithstanding all this, it is clear he must be sacrificed unless the whole virtue of the nation is to vanish with him in a disgraceful smoke. I do not ask that Lord Cromer should be condemned or disgraced or recalled from Egypt without a full hearing. He may yet be able to tell us that, in spite of appearances, he is personally guiltless here, that his better judgment was imposed on by subordinates in Egypt, that he was obeying orders from his diplomatic chiefs

has resigned his post in Egypt we trust the aims of the Egyptian National Party will receive due consideration in England, where they were so long represented to be not strictly legitimate. The Egyptians believe that Egypt is their country, and remember the solemn pledge of England, given in 1886, when the Drummond Wolff mission failed, that she would evacuate Egypt when that country is able to manage its own affairs. The aspiration of the National Party is to have more voice in the administration of their country, and more power in the management of their affairs. The question now asked is whether the Egyptians are not fit to have enhanced political power, or are denied what is legally and morally due to them. They once liked Lord Cromer, and looked to him for assistance,

at home, that he made a mistake of which he is ashamed. If he can do this, I shall, for my part, make him all the amends within my power in the way of apology and future praise. But, as things stand, the known facts are too terribly against him for any honest man with public courage not to denounce him, and not to

demand that he should be cited to explain, or if explain he will not, then that he should leave to others the task of reparation for his crime, needed by the Egyptians he has wronged."

We hope Lord Cromer's successor will create better feeling between the Egyptians and the English political party in Egypt.

பத்திராசிபர் குறிப்பு.

—0—

முகம்மதியரின் விவாகச் சட்டம்.

தென் மாகாண கவர்னரேங்கும் ஏஜன்றும் புதிய நிலையில் நிலைத்திருக்குமான எல்லைநிலை தூரை கொழுப்பிலூள்ள கனவானும் தனவானுமான சலை மா வெவ்வை நெயினு மரைக்கார் ஆசியார் அவர்களுக்கு வோர் கடித மெழுதி முகம்மதியரின் விவாகச் சட்டத்தை இலங்கை மூஸ்லிம்கள் பிரியமாய் ஏற்றுக்கொள்ள திருப்பதின் கியாய் மென்னவென்று விசாரித்தும், கிழக்கு மாகாணத்தில் கல்முனைக் கயலில் காரியங்களிருக்கின்ற நின்றையான நிலைபாரத்தை அவர்களையிரவர்களாயின் அச்சட்டத்தை அவர்களின் மார்க்கத் தவர்களுக்கிடையில் பலபந்தப்படுத்துத் தற்கு அவர்களாலேன்றியைத் தெய்யலாஞ் செய்வார்களென்றும், பொய்யான வெவ்வைமார்களெழுதிய கள்ளக் கடுத்தங்களினாலும் பொய்க்கலியான ஏக்களினாலும் முடிவாக நாற்றுக்கணக்கான வழக்குகள் செலவு கேட்டுக் கல்முனைக்கோட்டில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், ஒர் மூஸ்லிம் வாலிப்பெண்ணுக்குப் போலிக் கலியானம் நடத்தப்பட்டு அவள் கர்ப்பினியானவுடன் கைவிடப் படுகின்றுள்ளனரும், அப்பொழுது அவர்களின் கனியானத்தை நடத்தியவர் வெவ்வையல் வாதவராய்க் காணப்படுகிறார் என்றும்

புத்தள மாகாணத்தில் ஆஸ்தியைப்பற்றியே வருத்தமுண்டாகிற தென்றும் தென்தைப் பற்றிய வியாச்சிய மொன்று கோட்டின் மூன் கொண்டு வரப்பட்டபொழுது வெவ்வைக் கடுத்ததையழித்துவிட்டாரென்று தெரியவாங்ததென்றும் தெரிவித்துமிருந்தனர். மேற்படி கடிதத்தைக் கண்ணுற்ற கணம் நெய்னு மரைக்கார் ஆசியர் அவர்கள் அதில் காட்டப்பட்டின்ன விஷயம் பாரதாரமானதென்றும் அதைக்கவனிப்பது ஆலகிமகிமன்றும் கண்டு, அதையாலோசிப்பதற்காகத் தம் வீட்டில் சென்றமாதம் ஒர் சபை கூட்டினார்கள். அச்சபையில் சில மூஸ்லிம் கணத்தைகளும் லோயர்மார்களும் சமூகங்கொடுத்தார்கள். கணம் சின்னலெய்வை மரைக்கார் மக்குதூது ஆசியார் அவர்கள் சபா நாயகராய்த் தெரியப்பட்டார்கள். கணம், குழந்தமரைக்காரர்மீரா வெவ்வை மரைக்கார் அவர்கள் ஏழுத்துக் காரியல்தராய் ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள். அச்சபையில் மேற்படி விஷயம் நன்றாய் ஆலோசிக்கப்பட்டு லோயர்மார்களும் மற்றவர்களும் தம் கருத்துகளை வெளிப்படுத்திய பின்பு அச்சட்டத்தைப் பலபந்தப் படுத்துகிறதே கல்லதென்றும், அவ்வாறுபலபந்தப் படுத்தும் பொழுது தலாக்குப்பளறு ஆசியைகளைப் பதிவுசெய்யவும் சட்டமியற்ற வேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. மேலும் அச்சட்டத்தில் இல்லாமார்க்கப் பிரமரண

த்துக்கு நேராய் அமைக்க வேண்டிய காரியங்களை மோர் நிப்போட்டில் அமைத்து மூல்விமகளின் ஓர் பொதுச் சபை முன் வைத்ததற்குச் கணதனவான் களையும் லோயர்மார்க்களையும் முடைய வோர் காரிய சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அந்தக்காரிய சபை தனக்குச்சாட்டப்பட்ட விஷப்பதைத் தக்கப்படி கவனிக்கக்கூடியதாதலின் அதன் நிப்போட்டு மதிக்கத்தக்காயிருக்குமென்று நாம் நம்புகின்றோம். அக்காரிய சபையார் தாம் மேற்படி காரியத்துக்காப்பியமிக்கப்பட்டிருக்கிற செய்தியை இலங்கையிலுள்ள சர்வ மூஸ்லிம்களுக்கும் தெரிவித்து வோர் விளம்பரம் வெளிப்படுத்தவும், புதிதாயுண்டாக்க நாடுகிற சட்டத்தில் நிக்காஹ், தலாக்கு, பஸ்து ஆகியவைகளைக் குறித்து இல்லாமார்க்கப் பிரமாணத்திற்கு நேராய்அமைக்க வேண்டிய காரியங்களைத் தங்களுக்குத் தெரிவிக்குமாறு அவர்களைக்கேட்கவும் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு கேட்கப்படுகிற மூஸ்லிம் கள் தாமதின்த காரியங்களை மேற்படி காரிய சபையார்களுக்குத் தெரிவிப் பார்க்களென்று நம்புகின்றோம். நிற்க.

மூகம்மதிப்பர்களின் விவாகச்சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டிய வொழுங்கைக்குறித்து எமது கருத்தைக் கென்ற சுனிக்கையில் மேற்படி காரிய சபைக்குத் தெரிவித்திருக்கின்றோம். ஆகிறும் அது இங்கிலீனிலிருப்பதால் எமது பத்திரிகையை வாசிப்பவர்களுள் இங்கிலீனியாதவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு அதனையிக்குத் தருகின்றோம்.

1886 ம் ஆண்டின் மூகம்மதிப்பரின் விவாகச் சட்டத்தின் 17 ம் பிரிவில் இல்லாமார்க்கத்தை யனுசரிப்பவர்களின் விவாகம் அச்சட்டப்படி பதிவுபெய்யப்பட்டால் ண்றி பலமானதாயிரா தென்று கூறப்பட்டிருந்தது. இல்லாமார்க்கப்படி ஓர் கலியாணத்தைப் பலமானதாயுள்ள விவாகம் மேற்படி சட்டப்படி பதிவு செய்யப்படாதிருக்கில் பல மற்றாகிவிடும் ஆகையால் 1888 ம் ஆண்டிலியற்றப்பட்டிருத்த சட்டத்தில் 1886 ம் ஆண்டின் மூகம்மதியை விவ

வாகச் சட்டப்படி மூகம்மதியவிலாக கூன் பரிசு செய்யப்படுவது அல்லது பதிவுசெய்யப் படாதிருப்பது கொண்டு பலமூன்ஸனவகாயும் பலமற்றவை களாயும் போகாவென்றும், அவை மற்றப்படி பலமற்றவைகளாய் இருக்கலாமென்றும் கூறப்பட்டது. இந்தியாத்தாலேயே சர்வ மூஸ்லிம்களும் தம் விவாக கூனிகளை மேற்படி சட்டப்படி பதிவு செய்தால்கூட கொண்டுக்கடமையில்லை. ஒரு வல்காரன் இரண்டு சாட்சிகளின் மூன் ஒரு பெண்ணை விவாக முடித்தத்தக்காடுத் தால், பதிவிருந்தாலும் இல்லாதபோ னாலும், அவ்விவாகம் பலமூன்ஸனதை நெங்கள் மார்க்கச் சட்டத்தில் குறுக்கிடவேண்டியதில்லை. ஆகிறும் விவாக கருடிக்கிற புருஷனினதும் பெண் சாதியினதும் அவர்களின் மக்களினதும் பலனுக்காய் அவ்விவாகத்துக்கு எழுத்திற் சாக்ஷி இருப்பது ஆவசிபகம். அவ்வித சாக்ஷி பிருப்பின் அதைக்கொண்டு விவாகத்தை யெப்பொழுதும் அத்தாட்சிப் படுத்தக்கூடும். வாய்மொழியான சாட்சியை யெப்பொழுதும் பெற்றுக்கொள்கூடாது. நம்பப்படத்தக்க சாட்சி எழுத்தில்லாத நிமித்தம் விவாகத்தினுடன் தையான பெண்ணும் அவளின் மக்களும் நஷ்டமடைந்ததை நாங்கள் அனுபோகத்தைக் கொண்டறிந்திருக்கின்றோம். ஆதலால் ஒரு விவாகத்தில் ஐடுந்தயான புருஷன் அவ்விவாகத்தை 1886 ம் ஆண்டின் மூகம்மதியை விவாகச் சட்டப்படி பதிவுசெய்வதை யெண்ணக்கூட வேண்டும். அக்கடமையை கிறைவேற்றாத புருஷனைத் தெண்டத்தைக்கொண்டு அல்லது கிறையிருப்பைக்கொண்டு அல்லது இரண்டாயும் கொண்டு ஆக்கினைசெய்ய வேண்டும். இக்கடமையை யவனிற் சமத்துதற்கு நியாயமான தடைப்பிருப்பதாய் எமக்கு விளங்கவில்லை. அவன் பெண்சாதியை சட்டமை செய்யக் கூடும். அப்பொழுது அவள் அவளிடம் செலவுக்கேட்கக் கூடும். அவன் அவளைத் தலாக்குச் சொல்ல அல்லது அவள் அவளை பஸ்து செய்யக் கூடும். அப்பொழுது அவள் அவளிடம் மறைஞும் செலவுக்கேட்கக் கூடும். இவ்விஷயக்களைக்குறித்துத் தர்க்கம் வந்தால் விவாகத்தை முதல் அத்தாட்சிப் படுத்த

வேண்டும். அக்காலத்தில் அந்தக்கலி யானத்தை நடத்திய வெவ்வை மரணி தத்திருத்தால் அல்லது வழிரோடு நடந்து பொய்ச் சாட்சி சொன்னால் அப்பெண்ணும் அவளின் பிள்ளைகளும் நஷ்டமடைவார்கள். தன்விவாகத்தைப் பதிவு செய்யாத புருஷனுக்கு விரோதமாய வழக்கெடுக்குதற்கு றஜில்ஸ்ற் லெல்வை மார்களுக்கும் அவர்களில்லாத விடத்தில் றஜில்ஸ்ற்றருக்கும் தத்தவங்கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் புருஷன் தனது விவாகத்தைப் பதிவுசெய்யும் வரையில் அவளையாக்கினைக் கேடுவானால் அங்கள் மார்க்கப்படி விவாகத்தைப் பலமுள்ளதாக்குதற்கு ப்பதிவு தேவை யில்லாதிருக்க காக்கன் ஞாபகத்துக் கெட்டாத காலமுதல் குடித்தமெழுதி வருகின்றோம். குடித்தமெழுதுகிற நோக்கம் எழுத்தில் விவாகத்துக் கத்தாட்சி வைத்துக்கொள்ளுதற்கே. ஆகிழும் குடித்தமெழுதுபவர்களும் அதனைப் பாதுகாப்பவர்களும் மாகிய வெவ்வைமார்களுட் சிலர் குடித்தங்களை மறைத்துவிட அல்லது அழித்துவிட அல்லது அவற்றில் இடையிலே தேவை வெழுதிவிடக் கூடியவர்களாயிருப்பதாலும், குடித்தங்கள் கோதனைப்பண்ணப் படாமலும் காக்கப் படாமலும் மிருக்கின்றன வாதலாலும், சில சிராமங்களில் வெல்வை மார்களல்லாதவர்களாலும் குடித்தங்கள் வெல்முதலைப்படுகிற வாய்மொழிகளையெழுதி வைக்கவேண்டும். அவருடைய தீர்ப்புக்குச் சம்மதப்படாத புருஷன் அல்லது பெண்சாதி அதை மாகாண றஜில்ஸ்திருக்கு அல்லது உதவிமாகாண றஜில்ஸ்திருக்கு அப்பீலெடுக்க விடங்கொடுக்க வேண்டும். அவருடைய தீர்ப்பு தீர்மானமானதாயிருக்கும். ஒரு பெண் தன புருஷனைப்பலத்து செய்யக் கூடிய நியாயங்கள் புதுச்சுட்டாத்தில் தெளிவாய்க் காட்டப்பட்டல் வேண்டும். தன் மனைவியைத் தலாக்குச் சொல்லுகிற புருஷன் அத்தலாக்கைப் பதிவு செய்யவும், வெவ்வையினதும் சாட்சிகளினதும் சமூகத்தில் மறையரையும் எங்கள் மார்க்கச் சட்டப்படி அவனுக்குரித்தான் மற்றுஞ் செலவுகளையும் அவனுக்குக் கொடுக்கவும். பலபந்தப் படுத்தப்பட்டல் வேண்டும் அவ்வாறு தலாக்கைப் பதியாத புருஷனுக்கு ஆக்கினை கொடுக்கவேண்டும்.

மேலே தரப்பட்ட எமது கருத்துகள் முன்குறிக்கப் பட்ட காரியசபையால் கவனிக்கப் படுமென்று நம்புகிறேம்.

பெர்விய அரசர் சாலும் முகம்மது அவியிர்ஸா

பெர்வியாவின் தற்கால அரசரான ஷாலும் முகம்மது அவி யிர்ஸா அவர்களின் பிரதிவிம்பப்பட்டம் இச்சஞ்சிகையில் தரப்பட்டிருக்கின்றது. ஷாலும் முகம்மது அவி யிர்ஸா அவர்கள் 1872 ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் பிறந்தார்கள். அவர்கள் சிர்திருத்தத்தை விரும்பினால்களென்றும் அவர்களின் பிதா பெர்விய குடிஜனங்களுக்கு பார்விமேந்து சபை கொடுத்ததற்கு அவர்களே காரணமானதும் சொல்லப்படுகிறது. நாம் இங்கு சாலும் முகம்மது அவி அவர்களின் இராச்சியத்தைக்குறித்தும் அசாட்சியைக் குறித்தும் சில செய்திகளைத் தர நாடுகளின்றேம்.

1880 ம் ஆண்டு பெர்விய தேசம் 635,934 சதுர மைல் பிரமாணமுள்ள தெள மதிக்கப்பட்டிருந்தது. அக்காலத்தில் அதன் வட எல்லையும் கிழக் கெல்லையும் மேற்கெல்லையும் திட்டப்படுத்தப்படவில்லை. அதனால் வட எல்லையும் கிழக் கெல்லையும் குறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகிலும் நுறுக்கிக்கும் பெர்வியாவுக்கும் இடையிலுள்ள எல்லை வடக்கில் அறத்திடல் துவக்கம் தெற்கில் மூலமாக வரையில் இன்னும் திட்டப்படுத்தப்படவில்லை. 1881 ம் ஆண்டு பெர்வியதேசத்தின் குடிஜனங்களின் தொகை 7,653,600 என்று மதிக்கப்பட்டது. தற்போது அவர்களின் தொகை 9,333,000 என்று மதிக்கப்படுகின்றது. 1880 ம் ஆண்டிக்குப்பின் பெர்விய பிரஜைகளுள் பலர் குடியெழும்பினார்கள். சில கிராமங்கள் கைவிடப்பட்டு அழிந்து பொயின. ஆகிலும் அதன் பின்னர் வேறுஜனங்கள் அங்கு குடியேற்றுதுக்கிராமங்கள் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிலகிராமங்களில் குடிஜனங்கள் வருடத்துக்கு நாற்றுக்கரையில் அதிகப்படுகிறார்கள். மறுகிராமங்களில் ஒன்றரை துவக்கம் இரண்டு வரையிலதிகப்படுகிறார்கள். நாற்றுக்குப் பத்துமுதல் இருபது வரையில் பெண்கள் ஆண்களைப்பார்க்கின்றும் அதிகப்படுகிறார்களென்று பெர்சியர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகிலும் இக்கணக்குத் தவறென்றும் நாற்றுக்கு இரண்டொன்றும் பெண்கள் ஆண்களைப்பார்க்கின்றும் அதிகப்படவில்லையென்றும் ஓர் இங்கிலீஸ் நூலாசிரியர் கூறுகிறார். அங்கு மையத்துகளைக் குளிப்பாட்டுகிறவர்களிடமிருள்ள கணக்கைக் கொண்டே இறப்பவர்களின் தொகை யறியப்படுகிறதாம். கொள்ளை கோயில்லாத காலத்தில் இப்பின் தொகை ஆயிரத்துக்கு 19 துவக்கம் 20 வரையிலென்றும் பிறப்பின் தொகை ஆயிரத்துக்கு 25 துவக்கம் 40 வரையிலென்றும் வைத்தியர்கள் கூறுகிறார்கள். 1880 ம் ஆண்டிக்குப்பின் பெர்வியாவில் பிரதானமாக பெரும்பட்டணங்களில் தீன் சாமான்களின் விலை யதிகப்பட்டிருக்கிறது. அதனேடுசம்பளம்களும் அதிகப்படாத நிமித்தம் மேல்வகுப்பார்களும் உத்தியோகத்தர்களும் வருத்தப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வேலைக்காரர்களைத் தள்ளிவிட்ட படியால்தீவர்கள் தொழிலில்லாத வருங்குகிறார்கள். கைத்தொழிற் காரர்கள் சொற்ப சமபாத்தியத்தோடு காலங்களில் கீழைக்கிறன. 1880 ம் ஆண்டு ஒரு மாதத்திற்கு 25 கிருணால்லது ஒரு தங்கப்பவன் சமபாதிக்கிறவன் ஒரு குடும்பத்தைத் தாபரிக்கக்கூடியவனாகிறார்கள். 1901 ம் ஆண்டு தீன் சாமான்களி

கள் அங்கு குடியேற்றுதுக்கிராமங்கள் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிலகிராமங்களில் குடிஜனங்கள் வருடத்துக்கு நாற்றுக்கரையில் அதிகப்படுகிறார்கள். மறுகிராமங்களில் ஒன்றரை துவக்கம் இரண்டு வரையிலதிகப்படுகிறார்கள். நாற்றுக்குப் பத்துமுதல் இருபது வரையில் பெண்கள் ஆண்களைப்பார்க்கின்றும் அதிகப்படுகிறார்களென்று பெர்சியர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகிலும் இக்கணக்குத் தவறென்றும் நாற்றுக்கு இரண்டொன்றும் பெண்கள் ஆண்களைப்பார்க்கின்றும் அதிகப்படவில்லையென்றும் ஓர் இங்கிலீஸ் நூலாசிரியர் கூறுகிறார். அங்கு மையத்துகளைக் குளிப்பாட்டுகிறவர்களிடமிருள்ள கணக்கைக் கொண்டே இறப்பவர்களின் தொகை யறியப்படுகிறதாம். கொள்ளை கோயில்லாத காலத்தில் இப்பின் தொகை ஆயிரத்துக்கு 19 துவக்கம் 20 வரையிலென்றும் பிறப்பின் தொகை ஆயிரத்துக்கு 25 துவக்கம் 40 வரையிலென்றும் வைத்தியர்கள் கூறுகிறார்கள். 1880 ம் ஆண்டிக்குப்பின் பெர்வியாவில் பிரதானமாக பெரும்பட்டணங்களில் தீன் சாமான்களின் விலை யதிகப்பட்டிருக்கிறது. அதனேடுசம்பளம்களும் அதிகப்படாத நிமித்தம் மேல்வகுப்பார்களும் உத்தியோகத்தர்களும் வருத்தப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வேலைக்காரர்களைத் தள்ளிவிட்ட படியால்தீவர்கள் தொழிலில்லாத வருங்குகிறார்கள். கைத்தொழிற் காரர்கள் சொற்ப சமபாத்தியத்தோடு காலங்களில் கீழைக்கிறன. 1880 ம் ஆண்டு ஒரு மாதத்திற்கு 25 கிருணால்லது ஒரு தங்கப்பவன் சமபாதிக்கிறவன் ஒரு குடும்பத்தைத் தாபரிக்கக்கூடியவனாகிறார்கள். 1901 ம் ஆண்டு தீன் சாமான்களி

ன் விலை அதிகப்பட்டதால் அவன் குடும்பத்தை நடத்தக்கூடாத வனுவே விட்டனன். இங்னியாயத் தால் பல சிராமங்களிலும் பட்ட ணங்களிலும் பிறப்புக்குறைங்கு விட்டதாம்.

பார்ஸிமேங்கு ஸ்தாபிக்கப்பட முன் பெர்விய தேச அரசாட்சி உதுமானிய அரசாட்சியைப் போல ஏகாதிபத்திய அரசாட்சியா யிருந்தது. ஆகிலுமாதுமானிய அரசரைப்போல் பெர்விய அரசர் மார்க்கத் தலைவராயிருக்கவில்லை. அரசருக்குப் பிரஜைகளின் மீதும் அவர்களின் ஆஸ்தினின் மீதும் பூரணத்துவம் இருந்தாலும் அவர் சற்றுக்கு அதாவது மார்க்க சட்டத்திற்கு விரோதமில்லாது தமது அதிகாரத்தை நடத்த வேண்டியவராயிருந்தனர். சாலூன்ஷாஹ் (இராசாதிராசன்) என்ற பட்டத்தை பெர்விய சாலும் உடையவராயிருந்தாலும் அவரின் தத்துவம் அந்தமட்டிருக்க வில்லை யென்றும், அவருக்கு ஒரு காலத்தில் இருந்ததத்தும் இப்பொழுதில்லை யென்றும் சில வருடங்களின் முன் லோர்டு காலன் தாமெமூதிய “பெர்வியாவும் பெர்விய விஷயமும்” என்ற நூலில் கூறியிருக்கிறார். தற்போது உலகத்திலுள்ள சீயாக்கள் சாலும் அவர்களைத் தங்கள் வேதத்தலைவராய் அங்கீகிரிக்கவில்லை. பகுதாதுகளிபாக்களுக்குண்டாயிருந்ததும் தற்போது இல்லத்தழுவிலுள்ள காலத்திலும் உண்டாயிருக்கவில்லை. சிபாஹி கோத்திரத்தரசர்கள் செய்யதுமார்களாயிருந்ததால் பரிசுத்தவாண்களாய்க் கவனிக்கப்பட்டாராகள். ஆகிலும் அவர்களுக்குப்பின் பெர்வியாவில் அரசா

ண்ட கோத்திரத்தவர்களுக்கும் தற்போது அரசானுகிற கஜார் கோத்திர அரசர்களுக்கும் அந்த கண்யம் கிடையாது. கஜார் கோத்திர அரசர்கள் துறுக்கிய குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அரசாட்சியில் சாலும் அரசருக்கு ஸதர் ஆலும் என்னும் முதன் மந்திரியும்வேறு மந்திரிமார்களும் உத்தியோகத்தர்களும் உதவியாயிருந்ததோடு அவருக்குத்துணையாய் ஓர் இராசசங்கமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. மந்திரிமார்களும் சாலும் அவர்களால் நியமிக்கப்படுகிற மற்றவர்களும் அச்சங்கத்தின் அங்கத்தவர்களாயிருந்தார்கள். அந்த மந்திரிமார்கள் ஜோப்பிய மந்திரி மார்களைப்போல் பொறுப்புள்ளவர்கள்லை, அவர்கள் ஒருநாயித்தையும் தாமாப்புச்செய்யாது சகலகாரியங்களையும் முதன் மந்திரியின் அல்லது சாலும் அவர்களின் தீர்மானத்துக்கு விட்டு விடுவார்கள். அரசாங்க “சால் நாமா” வில் இருபத்தேழு மந்திரிமார்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றார்கள், ஆகிலும் அவர்களுட் சில ரோடு மாத்திரமே அரசர் இராசாங்க விவரங்களை யோசிக்கிற வராயிருந்தனர்.

“மமாலிக்கி—மஹ்ரூசேயி—சருண்” என்று அழைக்கப் படுகிற பெர்விய விராச்சியம் பல மாகாணங்களாய்ப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. பெரிய மாகாணங்கள் மம்விகாத் என்றும் சிறு மாகாணங்கள் விலாயத் என்றும் அழைக்கப் படுகின்றன. இவைகள் அரசரால் நியமிக்கப் படுகிற கவர்னர் ஜனதல்களாலும் கவர்னர்களாலும் ஆண்படுகின்றன. முன்கவர்னர் உத்தியோகங்களுக்கு ஒராலும் அவர்களின் மக்களும் சோதரர்களும் இனத்தவர்களுமாத்திரமே ஏற்படுத்தப் பட்டா

ர்கள். தற்போது இராசவமிசத் தைச் சேராதவர்களும் மாகாண தேசாதிபதிகளாய் வியமிக்கப் படுகிறார்கள். பெர்வியாவில் ஜங்கு மங்கிகாத்துகளும் முப்பது விலாயத்துகளும் மிருக்கின்றன.

பெர்வியாவில் நீதி நடத்துதற்கு இரண்டு விதமான கொடுக்களில் ருக்கின்றன. ஒன்றில் வேதச்சட்டமாகிய சுற்று நடத்தப்படுகின்றது. மற்றதில் தேச வழக்கமாகிய உறுபு நடத்தப் படுகின்றது. ஆகவே நீதி சாலு அரசர் அவர்களாலும் அவர்களின் பிரதிசிதிகளாலும் ஒரு சட்டப்படிக்கும் உலமாக்களால் இன்னுமொரு சட்டப்படிக்கும் நடத்தப்படுகின்றது. முந்தின வர்களின் தீர்ப்புகளும் இல்லாமார்க்க பிரமாணங்களுக்கு நேராயிருக்க வேண்டும். ஆகிலும் மூல்லாக்களின் தீர்ப்புகள் துரைத்தனத்தாரின் கருத்துக்கும் விருப்பத்துக்கும் விரோதாளனவைகளாயிருந்து அவ்விரு திறத்தவர்களுக்கு மிடையில் தார்க்கங்களும் குழப்பங்களும் உண்டுபட்டன. சற்றுவின்படி நீதி செய்தற்கு அரசாட்சியாரால் திட்டமான சம்பளத்தோடு வியமிக்கப்பட்டவர்கள் செய்குல இல்லாம் காவி முதலியவர்களே. சிவில் விஷயங்களே சுற்றுப்புக்குக்குச் சாட்டப் பட்டிருக்கின்றன. திறிமினல் விஷயங்கள் உறுபுபகுதிக்குச் சாட்டப் பட்டிருக்கின்றன. உறுபு பகுதிஅதற்குச் சாட்டப்பட்ட சிவில் விஷயங்களைக் கவனிப்பது முன்டு. சாலு பகுதியிலுள்ள மூல்லாக்களுள் நம்பப்படத்தகாதவர்களிலிருக்கிறார்கள். என்றும் ஆகிலும் முஜ்தஹி துகள் உண்மையானவர்களேன்றும் சொல்லப்படுகிறது. வர்த்தக வியாசக்கியங்கள் வர்த்தகர்களின் ஓர் சங்கத்தால் அல்லது வர்

த்தக மங்கிரியால் விசாரிக்கப் படுகின்றன. இராஜதானியான திமுரினில் மலிக்குத் தஜ்ஜாரும் மாகாண பட்டனங்களில் மலிக் அம்னும் வர்த்தக சங்கங்களின் அக்கிராசனர்களா பிருக்கின்றார்கள். பெர்வியாவில் குற்றஞ்செய்த புறதேசத்தவர்கள் குற்றவாளிகளாய்க் காணப்பட்ட பின்பு புறதேச தானுதிபதிகளுக்கு வொப்புக் கொடுக்கப்படுகிறார்கள். அப்பிரதிசிதிகள் அக்குற்ற வாளிகளைத்தம் தேசங்களுக்கு ஆக்கினை செய்யப்படுத்தற்காய் அனுப்புகிறார்கள். அல்லது பெர்வியாவிலேயே தெண்டத்தையும் சிறையிருப்பையும் கொண்டு ஆக்கினை செய்கின்றார்கள். இந்த விஷயத்தில் தானுதிபதிகளின் தத்துவங்கள் வேறுபடுகின்றன. சிலர் ஓர் குற்றவாழியை கொலைக்குத் தீர்மானிக்கக் கூடியவர்கள். சிலர் அவ்வாறு செய்யக் கூடாதவர்கள். இவர்கள் தெண்டமும் சொற்பாலை சிறையிருப்புமே விதிக்கலாம். அங்குள்ள புறதேசத்தவர்களுக்கிடையிலுண்டாகும் விலில் வழக்குகளும் கிஸிமினல் வழக்குகளும் பெர்விய துரைத்தனத்தின் அதிகாரத்துக் கப்பாலுள்ளவை. அவை பெர்வியாவிலுள்ள புறதேசதானுதிபதிகளாலேயே விசாரிக்கப்படுகின்றன. அங்கு மகாபிறித்தானியா, ஹசியா, பிரூன்ஸ், துறுக்கி, ஆஸ்திரியா ஹன்கேரி, ஜெர்மனி, அமரிக்காவின் ஐக்கியமாணங்கள், இந்றுவி, பெல்ஜியம், நெதர்லாண்டு(இலாந்தா) ஆகிய தேசங்களின் பிரதிசிதிகளிலிருக்கின்றார்கள்.

பெர்வியாவிலுள்ள குழிஜனங்களுள் 80 லட்சம் பேர்கள் சீயாமதுகபைச் சேர்ந்த மூல்லிம்கள். 8 அல்லது 9 லட்சம் பேர்கள் சுன்னிகள். இவர்களுள் பெரும்பா

லார் வடமேற்கு பெர்வியாவிலுள்ள குர்திகள். 80 அல்லது 90 ஆயிரம் பேர்கள் கிறீஸ்தவர்கள். 63 ஆயிரம் பேர்கள் யூதர்கள். 9 ஆயிரம் பேர்கள் லோரோஸ்திரியர்கள் (மஜ்முலிகள்.)

குறுதூண் ஒத்வும் மார்க்க சட்டங்களை வியாக்கியானப்படுத்த வும் கூடியவர்கள் மூல்லாக்க என்ற நமூக்கப்படுகிறார்கள். மூல்லாக்கஞர் வேதகவல்வியை அதிகமாய்க் கற்றவர் முஜ்தஹிது என்ற நமூக்கப்படுகிறார். வேதசட்டத் தைக் குறித்த விஷயங்கள் மூல்லாக்களிடத்திலேயே விசாரிக்கப் படுகின்றன. அவர்களே வேதசபைகளை நடத்துகிறார்கள். பள்ளி வாசல்களில் போதிக்கிறார்கள். கல்விச்சாலைகளில் பழத்துக் கொடுக்கிறார்கள். மேலும் அவர்களே நியாயாதிபதிகளாயும் சிரேஷ்ட போதகர்களாயும் அரசாட்சியாரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். முக்காலத்தில் ஸான்கு அல்லது ஜென் அலுஜ்தஹிதுகளை பெர்வியாவிலிருந்தனர். இப்பொழுது அதிகப் பெயர்களிருக்கிறார்கள். ஆகை மூல அவர்களுஞ் சொற்பப்பேர்களின் தீாப்புகளே தீர்மானமானவைகளாயும் அப்பீல் இல்லாதவைகளாயும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. எல்லரிலும் அதிகததுவமுள்ள முஜ்தஹிது கர்பலாவில் அல்லது நஜபில் இருப்பவரே. அவரே நபியினதும் இமாம் இனதும் பிரதிநிதிவெளியிலிருந்துகிறார்கள். சாலும் அவர்களும் அவர்களின் அரசாட்சியும் மூல்லாக்களையும் கொடுத்துவிட்டு வருகிறார்கள். சாலும் அவர்களும் அவர்களிடம் சம்பளம் பெறுகின்ற பள்ளிவாசல்களின் சிரேஷ்ட குருமார்களுமே சாலும் அவர்களால் நியமிக்கப்படுகிற

ஞர்கள். நபிசல்லல்லாகு அலைகி வசல்லம் அவர்களின் வமிசத்திலுள்ள இமாம்கள் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற பள்ளி வாசல்களைப் பாதுகாப்பவாக எரய் நியமிக்கப்படுகிற குருமார்கள் முதலவல்லியென்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இது பெர்வியாவில் மெத்தக் கண்யமுள்ள வுத்தியோகம். இதற்கு நியமிக்கப்படுகிறவர்கள் இராச்சியத்திலுள்ள மந்திரிகளும் பிரதானிகளுமே. மதுத்திலுள்ள இமாம் றினா அவர்களின் பள்ளிவாசலின் முதல்லீ ஓர் தேசாதிபதியின் செல்வாக்கைப் பார்க்கி லும் அதிகமான செல்வாக்கையுடையவர். முற்காலத்தில் மூல்லாக்களுக்கு அதிகததுவமுண்டாயிருந்தது. சகல விவில் வழக்குகளும் கிறிமினால் வழக்குகளும் அவர்களால் விசாரிக்கப்பட்டன. அவர்கள் ஈதருஸ்லாதார் என்ற பட்டத்தைப் பெற்ற ஓர் சிரேஷ்டகுருவுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தார்கள். அவரே காளிகளை நியமித்தனர். பள்ளிவாசல்களினதும் பள்ளிக் கூடங்களினதும் சொத்துகளைப்பராபரித்தனர். ஆகை மூல சாலும் சாபி என்பவர் 17 ம் நாடுஞ்சில் இரண்டு சிரேஷ்ட குருமார்களை நியமித்தனர், ஒருவா இராகுடுமெப்பத்தவர்களுக்கும் மற்றவர்களையும் மனிதர்களுக்குமே. 18 ம் நாடுஞ்சில் நாதிர் சாலும் மேற்படி சிரேஷ்ட குருவுந்தியோகத்தை யழித்து விட்டுத் தமது போர்வீரர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்காக பள்ளிவாசல் சொத்துகளையும் வங்களையும் எடுத்துக் கொண்டனர். அது முதல் உலமாக்களின் தத்துவம் பெர்வியாவில் குறைந்து விட்டது. உலமாக்களுட் சிலர் பெர்வியாவில் சந்தூக்கு விரோதமில்லாமல் சீர்திருத்தங்களை டி

ஷாடாக்குதற்குச் சம்மதமுடைய வர்களாகவே யிருந்தார்கள்.

பெர்விய பாலையும் குறுது ன் ஒதக் கூடிய மட்டுக்கு அறபுப் பாலையும் கணிதமும் கற்பிக்கப் படுகிற மக்தப் என்னும் மூல பாடசாலைகள் பெர்வியாவின் ஒவ் வொரு கிராமத்திலும் ஸ்தாபி க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பாட சாலைகள் அரசாட்சியாரிடமிருந்து உதவிப்பணம் பெற்றுக்கொள்வதில்லை. அங்கு ஏழூழுதல் பன்னிரண்டு வயது வரையிலுள்ள பாலையர்கள் கற்கிறார்கள். பட்ட ணங்களில் மதிரலாக்களிருக்கின்றன. அங்கு வரலைப்பக்ஞாக்கு பெர்வியபாலை, அறபுப்பாலை குறுதுன், இல்லாமார்க்கச் சட்டம் தர்க்கால்திரம், அணியிலக்கணம், பிலோஸபி முதலிய விவைக்கள் பழுத்துக்கொடுக்கப்படுகின்றன. இவை பன்னிவாசல் பணங்களால் தாபரிக்கப்படுகின்றன. இங்கு பழுத்துக்கொடுப்பவர்கள் உலமாக்களே. தம்மக்கள் குருமார்க்காவதை விரும்பாத குடும்பத்து வர்கள் அந்தரங்க வாத்திகளைக் கொண்டு தமாக்களுக்குக் கல்விப் பிற்றுகிறார்கள். சிலர் இங்கிலிய பிரேரணையில் வாத்திகளைக் கொண்டு பழுத்துக்கொடுக்கிறார்கள். சிலர் தம்மக்களை இங்கிலாந்து, பிரேரன், ஜெர்மனி, றாசியா ஆகிய தேசங்களுக்குக் கல்விகற்பதற்காக அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். காலஞ்சனையில் சென்ற சாலும் அவர்களின் பிதாவான் நஸ்ருத்தீன் சாலும் அவர்களின்காலத்தில் பிரேரணையில் அரசாட்சியின் காலத்தைக்கொடுத்துப் பெற்றும் வருமானம். இந்தவழிகளால் 1876 ம் ஆண்டு பெர்விய அரசாட்சிக்குக் கிள த்தவருமானம் 5 கோடியே 87 லட்சம் கிருண். 1884 ம் ஆண்டு 5 கோடியே 8 லட்சம் கிருண். 1890 ம் ஆண்டு 6 கோடி சருண். 1900 ம் ஆண்டு 7

பட்டார்கள். அதற்கீய அரசாட்சி பெருங்கொடையான பணம் செலவு செய்திற்று, அப்பாடசாலையில் கல்விதருமாய்ப் பயிற்றப்படுவதோடு மாணுக்காகனுக்கு உட்டச் சூம் கிலருக்குத் தீணும் அரசாட்சியாரால் கொடுக்கப்படுகின்றன. மேற்படி பாடசாலையைப் போன்ற இன்னு மொரு பாடசாலை சொற்ப காலத்தின் பின்பு தப்ரிலில் இந்தாபிக்கப்பட்டது. காலஞ்சென்ற சாலும் முஸ்பறுத்தி ன் அவர்கள் கொலுவுக்கு வந்த பின்னர் கல்வியை அதிகப்படுத்த நாடியபொழுது பெர்வியாவிலுள்ள மேன்மக்கள் ஓர் சபை கூடி கையொப்பப்பணங்கள் சேர்த்து அவற்றைக் கொண்டு பல கல்விச் சாலைகளை திறுவரினில் 1898 ம் ஆண்டு ஸ்தாபித்தார்கள். ஒரு வருடத்தின் பின்பு அப்பாடசாலைகள் கல்வி விழைய மந்திரி பின் பராபரிப்பின் கீழாக்கப்பட்டன. அப்புதுப் பாடசாலைகளில் 1000 குவக்கம் 1400 மணைக்கர்கள் வரையில் படித்தார்கள்.

பெர்வியாவின் வருமானம் நான்குவழிகளால் பெற்றுக்கொள்ப்பட்டது. முதலாவது நிலங்களிலிருந்தும், பகுதி மாடு ஆகிய வைகளுக்காயும், சாப்புக்காரர், கித்திராரர் வர்த்தகர் ஆகியவாகளிடமும் பெற்றுக் கொள்ளுகிற வரி. இரண்டாவது அரசாட்சிக் குடைய நிலங்களின் வருமானம். மூன்றாவது தீர்வை. நாலாவது அரசாட்சியின் ஈதந்தரவர்த்தக த்தைக் குத்தகைகொடுத்துப் பெறும் வருமானம். இந்தவழிகளால் 1884 ம் ஆண்டு பெர்விய அரசாட்சிக்குக் கிள த்தவருமானம் 5 கோடியே 87 லட்சம் கிருண். 1890 ம் ஆண்டு 5 கோடியே 8 லட்சம் கிருண். 1896 ம் ஆண்டு 6 கோடி சருண். 1900 ம் ஆண்டு 7

லார் வடமேற்கு பெர்வியாவிலுள்ள குர்திகள். 80 அல்லது 90 ஆயிரம் பேர்கள் கிறீஸ்தவர்கள். 63 ஆயிரம் பேர்கள் யூதர்கள். 9 ஆயிரம் பேர்கள் வொரோஸ்திரியர்கள் (மஜ்ஹுலிகள்.)

குறுதுன் ஒதுவும் மார்க்க சட்டங்களை வியாக்கியானப்படுத்த வும் கூடியவர்கள் மூல்லாக்க என்ற நமைக்கப்படுகிறார்கள். மூல்லாக்கஞான் வேதகல்வியை அதிகமாய்க்க நற்றவர் முஜ்தஹிது என்ற நமைக்கப்படுகிறார். வேதசட்டத்தைக் குறித்த விஷயங்கள் மூல்லாக்களிடத்திலேயே விசாரிக்கப்படுகின்றன. அவர்களே வேதசபைகளை நடத்துகிறார்கள். பள்ளிவாசல்களில் போதிக்கிறார்கள். கல்விச்சாலைகளில் பழத்துக் கொடுக்கிறார்கள். மேலும் அவர்களே நியாயதிபதிகளாயும் சிரேஷ்டபோதாகனாயும் அரசாட்சியாரால் வியமிக்கப்படுகிறார்கள். முத்காலத்தில் ஈன்கு அல்லது ஐங்கு முஜ்தஹிதுகளே பெர்வியாவிலிருந்தனர். இப்பொழுது அதிகப்பட பெயர்களிருக்கிறார்கள். ஆகையும் அவர்களுள் சொற்பப்பேர்களின் தோப்புகளே தீர்மானமானவைகளாயும் அப்பீல் இல்லாதவைகளாயும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. எல்லாரிலும் அதிகத்துவமுள்ள முஜ்தஹிது காப்லாவில் அல்லது நங்பில் இருப்பவரே. அவரே கபியினதும் இமாம் இனதும் பிரதிக்தியென்று சீயரக்களென்னுகிறார்கள். சாலும் அவர்களும் அவர்களின் அரசாட்சியும் மூல்லாக்களையும் முஜ்தஹிதுகளையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. செய்குல் இல்லாமும் காளிகளும் அரசாட்சியாரிடம் சம்பளம் பெறுகின்ற பள்ளிவாசல்களின் சிரேஷ்ட குருமார்களுமே சாலும் அவர்களால் நியமிக்கப்படுகின-

ரார்கள். நபிசல்லலாகு அலைக்கவசல்லம் அவர்களின் வமிசத்திலுள்ள இமாம்கள் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற பள்ளிவாசல்களைப் பாதுகாப்பவர்களாய் நியமிக்கப்படுகிற குருமார்கள் முதவல்லியென்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இது பெர்வியாவில் மெத்தக் கணயமுள்ள வுத்தியோகம். இதற்கு நியமிக்கப்படுகிறவர்கள் இராசசியத்திலுள்ள மந்திரிகளும் பிரதானிகளுமே. மதத்திலுள்ள இமாம் றிளா அவர்களின் பள்ளிவாசலின் முதவல்லி ஓர் தேசாதிபதியின் செல்வாக்ககப்பார்க்கிலும் அதிகமான செல்வாக்கையுடையவர். முற்காலத்தில் மூல்லாக்களுக்கு அதிகத்துவமுண்டாயிருந்தது. சகல லிலீல் வழக்குகளும் கிறிமினல் வழக்குகளும் அவர்களால் விசாரிக்கப்பட்டன. அவர்கள் வத்ருஸ்ஸாதார் என்ற பட்டத்தைப் பெற்ற ஓர் சிரேஷ்டகுருவுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தார்கள். அவரே காளிகளை நியமித்தனர். பள்ளிவாசல்களினதும் பள்ளிக் கூடங்களினதும் சொத்துகளைப்பராபரித்தனர். ஆகையும் சாலும் சாபி என்பவர் 17 ம் நாளுண்டில் இரண்டு சிரேஷ்ட குருமார்களை நியமித்தனர். ஒருவர் இராகுமீப்பத்தவர்களுக்கும் மற்றவர்களானிய மனிதர்களுக்குமே. 18 ம் நாளுண்டில் நாதிர் சாலும் மேற்படி சிரேஷ்ட குருவுத்தியோகத்தை யழித்து விட்டுத் தமது போர்வீரர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்காக பள்ளிவாசல் சொத்துகளையும் விலங்களையும் எடுத்துக் கொண்டனர். அது முதல் உலமாக்களின் தத்துவம் பெர்வியாவில் குறைந்து விட்டது. உலமாக்களுட் சிலர் பெர்வியாவில் சமஹாக்கு விரோதமில்லாமல் சீர்திருத்தங்களை டி

ண்டாக்குதற்குச் சம்மதமுடைய வர்களாகவே யிருந்தார்கள்.

பெர்விய பாலையும் குறுது ன் ஒதக் கூடிய மட்டுக்கு அறபுப் பாலையும் கணிதமும் கற்பிக்கப் படுகிற மக்தப் என்னும் மூல பாடசாலைகள் பெர்வியாவின் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பாடசாலைகள் அரசாடசியாரிடமிருந்து உதவிப்பணம் பெற்றுக்கொள்வதில்லை. அங்கு ஏழூழுதல் பண்ணிரண்டு வயது வரையிலூள்ள பாலையர்கள் கற்கிறார்கள். பட்டணங்களில் மதிரஸாக்களிருக்கின்றன. அங்கு வாலிபர்களுக்கு பெர்வியபாலை, அறபுப்பாலை குறுதுன், இல்லாமார்க்கச் சட்டம் தர்க்கசாஸ்திரம், அணியிலக்கணம், பிலேரஸபி முதலிய விஷயங்கள் படித்துக்கொடுக்கப்படுகின்றன. இவை பள்ளிவராசல் பணங்களால் தாபரிக்கப்படுகின்றன. அங்கு படித்துக்கொடுப்பவர்கள் உலமாக்களே. தம்மக்கள் குருமார்களாவதை விரும்பாத குடும்பத்து வர்கள் அந்தங்க வாத்திகளைக் கொண்டு தமமக்களுக்குக் கல்விப் பிற்றுகிறார்கள். சிலர் இங்கிலீவிய பிரேரணையை வாத்திகளைக் கொண்டு படித்துக்கொடுக்கிறார்கள். சிலர் தமமக்களை இங்கிலாந்து, பிரேரணை, ஜெர்மனி, றாசியா ஆகிய தேசங்களுக்குக் கல்விகற்பதற்காப் புனுப்பி யிருக்கிறார்கள். காலஞ்சனங்கள் சென்ற சாலும் அவர்களின் பிதாவான் நல்லுத்தீன் சாலும் அவர்களின் காலத்தில் பிரேரணையை கல்லூரியைப் போன்றவோர்கலலூரி திலுரினில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அங்கு மேற்குத் தேச சாஸ்திரங்களும் பாலைகளும் பயிற்றப்பட்டன. அதற்கு ஒரே அப்பாடசாலையில் நிது இராணுவ வாத்திகளும் விலையில் வாத்திகளும் அழைப்பிக்கப்

பட்டார்கள். அதற்கீட்டிய அரசாடசிகளுக்கு பெருந்தொகையான பணம் செலவு செய்திற்கு, அப்பாடசாலையில் கல்விதருமாய்ப் பயிற்றப்படுவதோடு மாணுக்கர்களுக்கு உட்டக ஞம் சிலருக்குத் தீநும் அரசாடசியாரால் கொடுக்கப்படுகின்றன. மேற்படி பாடசாலையைப் போன்ற இன்னு மொரு பாடசாலை சொற்ப காலத்தின் பின்பு தப்ரீலில் இல்லாபிக்கப்பட்டது. காலஞ்சனங்க் காலும் மூலபறுத்தீன் அவர்கள் கொலுவுக்கு வந்த பின்னர் கல்வியை அதிகப்படுத்த நாடியபொழுது பெர்வியாவிலுள்ள மேன்மக்கள் ஓர் சபைகூடி கையொப்பப்பணங்கள் சேர்த்து அவற்றைக் கொண்டு பலகல்விச் சாலைகளை திலுரினில் 1898 ம் ஆண்டு ஸ்தாபித்தார்கள். ஒரு வருடத்தின் பின்பு அப்பாடசாலைகள் கல்வி விஷய மந்திரியின் பராபரிப்பின் கீழாக்கப்பட்டன. அப்புதுப் பாடசாலைகளில் 1000 துவக்கம் 1400 மணுக்கர்கள் வரையில் படித்தார்கள்.

பெர்வியாவின் வருமானம் நான்குவழிகளால் பெற்றுக்கொள்ப்பட்டது. முதலாவது நிலங்களிலிருந்தும், பகுதி மாடு ஆகிய வைகளுக்காயும், சாப்புக்காரர், சித்திராரர் வர்த்தகர் ஆகியவர்களிடமும் பெற்றுக் கொள்ளுகிற வரி. இரண்டாவது அரசாடசிக்குடைய நிலங்களின் வருமானம், மூன்றுவது தீர்வை. நாலாவது அரசாடசியின் ஈதங்கரவர்த்தக த்தைக் குத்தகைகொடுத்துப் பெறும் வருமானம். இந்தவழிகளால் 1876 ம் ஆண்டு பெர்விய அரசாடசிக்குக் கிடைத்தவருமானங்கள் கொடுமேயே 87 லட்சம் கிரூண், 1884 ம் ஆண்டு 5 கோடியே 8 லட்சம் கிரூண். 1890 ம் ஆண்டு 6 கோடி மரூன், 1900 ம் ஆண்டு 7

கோட்டிருஷ் ஆகிலும் 1876 ம் ஆண்டு இருந்ததைப்பார்க்கிறோம் கோட்டிலே 9 லட்சத்து 50 ஆயிரம் பவுனுபிருந்த வருமானம் 1900 ம் ஆண்டில் 1 கோட்டியே 4 லட்சம் பவுன் வரையில் குறைந்து விட்டது. சில வருடங்களின் முன் வரையில் வருடாந்த செலவு வருடாந்த வருமானத்தைப் பார்க்கிறோம் குறைவானதா யிருந்தது. பாக்கிப்பணம் சால்லு அவர்களின் பொக்கிள் சாலீக்குக்கொடுக்கப்பட்டது. ஆகிலும் புதிதாய் வருமானம் குறைந்து விட்டதால் செலவுகள் நிலுவையாகவும் கடன் வாங்கவும் கோட்டது. 1892 ம் ஆண்டு பெர்விய அரசாட்சி பெர்வியாவிலுள்ள பிறிடியியரின் வங்கியிடம் லட்சம் பவுன் நூற்றுக்காறு வீதம் கடன் வாங்கிறது. 1900 ம் ஆண்டு மேற்படி அரசாட்சி ரூசிய அரசாங்கவங்கியிடம் 2 கோட்டியே 4 லட்சம் பவுன் நூற்றுக்கைக்கு வீதம் கடன் வாங்கிறது.

பெர்விய இராணுவத்தில் பெயர்வில் லட்சம் போர் வீரர்களிருந்தாலும் 30 ஆயிரம் பேர்களே. கொட்டகளோடு சேஷிப்ப வர்களைன்று லோர்டு கர்ஸன் தமது புத்தகத்தில் கூறியிருக்கின்றார். 1807 ம் ஆண்டிக்கு முன் பெர்வியாவில் ஒழுங்கான் சேனை யிருக்கவில்லை. அந்த ஆண்டில் சில காலாட்சேனைகள் உண்டாக்கப்பட்டு ஆனால் ஜார் டேன் என் பவரின் கீழ் பெர்வியாவுக்குச்செய்து பிருணவிய இராணுவ தானு குவரவு செய்கின்றன. பெர்வியத்தியத்தால் பழக்கப்பட்டன. அது முதல் ஏழு இராணுவ தாள்ளான்கு வழிகளைத்தனியாக வெட்டுப்பட்டிருந்து, அஸ்திரியா, மாசியா ஆகிய நாடுகளை கழுத்தைகள் மாத்திரம் போக்குவரிய தேர்ஸ்களிலிருந்து பெர்வியாவையென்றும், ரேலும் உ

யாவுக்கு பெர்விய அரசாட்சியின் கேள்விப்பதி அனுபபப்பட்டன. ஸ்பேனியர், இங்ரூஸியர், பிரூனியர், பவேரியர், ஆஸ்திரியர், புரீசியர், பிறிடியியர், டனிஸியர், பல்கேரியர் ஆகிய அண்ணிய தேசத்தார்களுளிருந்து பெர்வியாவில் இராணுவவத்தியோகத் தர்களும் லிவில் உத்தியோகத்தர் களும் இராணுவ உபாத்திகளும் சியமிதீப்பட்டார்கள். 1879 ம் ஆண்டு ராசியதானுபத்தியத்தாலுண்டாக்கப்பட்டு “கொலாங்பட்டாளம்” என்று அழைக்கப்படுகின்ற பெர்விய சேனை யிதுகாரும் ராசிய வுத்தியோகத்தர்களை முடிடப்பதா யிருக்கின்றது. தற்போது அந்தச் சேனையிலுள்ள ஆட்கள் 1500 பேர்வரையிலதிகப்பட்டத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அதற்கு வொருவருடத்திற்கு 50,000 பவுன் செலவாகின்றது. இராணுவத்துக்காப்பாக வருடாந்தம் செலவு செய்யப்படுகிற தொகை பெர்வியதுரைத்தனத்தின் வருமானத்தில் மூன்றி லொருபங்கு அல்லது அதற்குக் கொஞ்சங்கூட விருக்கும்.

பெர்வியாவில் கம்பளம், சாலவை, விலன், பஞ்ச வள்திரங்கள், பட்டுப்புடுவை முதலியவைகள் உண்டாக்கப்படுகின்றன. ஒருவருடத்துக்கு 10 மிலியன் பவுன் பெறுமதியுள்ள சரக்குகள் ஏற்று மதி இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. பெர்விய கொடியின் கீழாள்ள வாத்தகக்கப்பல்கள் பெர்விய குடாவிலுள்ள துறை முகங்களுக்கிடையில் மாத்திரம் பேசக்கூடிய பிருணவிய இராணுவ தானு குவரவு செய்கின்றன. பெர்வியத்தியத்தால் பழக்கப்பட்டன. யாவில் 800 மைல் தூரத்தையுள்ள நான்கு வழிகளைத்தனியாக வெட்டுப்பட்டிருந்து, அஸ்திரியா, மாசியா ஆகிய நாடுகளை கழுத்தைகள் மாத்திரம் போகக்கூடிய தேர்ஸ்களிலிருந்து பெர்வியாவையென்றும், ரேலும் உ

ஷண்காலத்திலன்றி மற்றும் கா யிடம் “பெர்லி போவிஸ்” “அ லங்களில் அவ்வழிகள் உபயோ ஸா” “நஸ்ருத்தீன்” என்ற மூ கப் படாவென்றும் சொல்லப் ப ன்று கப்பல்கள் மாத்திரமிருக்கி இகின்றது. 8 மைல் தூரத்துக்கு ன்றன.

நேல்வேயும் டீ மைலுக்குத் தி அபுகானில்தான் அமீராரிருந் கூம்வேயும் ஓர் பெல்ஜிய கம்ப த சியரவியின் மகன் ஐயூபுகான் வியால் அமைக்கப் பட்டிருக்கின் என்பவர் மகா பிறித்தானியாவுக் கும் பெர்வியாவுக்கு மிஷட்யில் நன. 1874 ம் ஆண்டு வரையில் தபால் ஒழுங்கு சபர்சிபாசி என் 1884 ம் ஆண்டு செய்து கொள் நமூக்கப்பட்ட வோர் உத்தி ளப்பட்ட வுடம்பாட்க்கைப்பாடி யோசத்தரின் கையிலிருந்தது. அ பெர்வியாவில் சிறையில் வரே கடிதங்களையும் பார்ஸல்க வைக்கப் பட்டனர். அவருக்கு ஜையும் பொறுப் பின்ஸித் தமது பிறிட்டையிய அரசாட்சியால் காரியகாரர்களைக் கொண்டு பல 8000 பவன் வருஷ மொன்றுக் குப் பெண்ணை கொடுக்கப் ப பட்டது. ஆகிலும் அவர் 1887 ம் ஆண்டு பெர்வியாவிலிருந் தோ டி விட்டதால் அவரை மோட் விட்ட குற்றந்துக்காக பெர்விய புறதேச மங்கிரியாரிருந்த எந்யா கான் முழீருத்தவ்லா உத்தியோகத்தால் தள்ளப்பட்டனர். 1887 ம் ஆண்டு சார் மூன்றி டி நமண்டு வல்பு என்பவீர பெர்வியாவில் பிறிட்டையிய தானுதி பதியாய் நியமித்தது பெர்விய துரைத் தனத்தாருக்குச் சுக்தோலை த்தைக் கொடுத்தது. வர்த்தகத் தை விர்த்தி செய்யுமபடிக்கும், வழிகள் திறக்கும்படிக்கும் பெர்விய வர்த்தகர்களுக்குண்டாயிருந்த பல தடைகளையகற்றும் படிக்கும் மேற்படி தாஞ்சிபதி கேட்ட கேள்விகளுக்கு சாலும் அவர்கள் செவிகொடுத்தார்கள். 1889 ம் ஆண்டு ஏப்றல் மாதம் சாலும் நஸ்ருத்தீன் ஐயோப்பாவுக்கு மூன்றும் மூறை சென்றனர். பல விராசாக்கனைச் சாந்தித்துவிட்டு இங்கிலாங்கில் ஒருமாதம் தங்கிவிட்டு தமது இராஜதானிக்கு அக்டோபர் மாதம் 20ங் திங்கி திரும்பி விட்டனர். அடுத்த வருஷம் பெர்வியாவில் புகையிலையில் சுதந்தர வர்த்தகங்கு செய்ய முரித்

து வோர் பிறிட்டைவிய கம்பனிக் குக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த வர்த்தகத்துக்கு பெர்ஸியாவில் உலமாக்களா லாதரிக்கப்பட்ட எதிரிடை யுண்டுபட்டதால் பெர்விய துரைத்தனத்தார் மேற்படி வரித்தை மேற்படி. கம்பனியிட மிருங்கு எடுத்துப்போட்டு அதற்கு 5 லட்சம் பவன் கஷ்டங்கொடுத்தனர். 1890 ம் ஆண்டு திஹரினி விருங்கு அஹ்வாஸ் வரையில் வண்டிகள் போகக்கூடிய வேரர் வழி திறக்குதற்கு பெர்விய இம்பீரியல் வங்கிக்குச் சம்மதன் கொடுக்கப்பட்டு அதே வருடம் வேலை துவங்கப்பட்டு 1893 ம் ஆண்டு முடிக்கப்பட்டது. 1891 ம் ஆண்டு கேட்கிறீன்பில்லை என்ற வோர் இங்கிலீஸ் வாசிபப் பெண்ணை தப்பிலில் அவள் தாய்வீட்டிலிருந்து ஓர் குர்தி பலபங்தமாய்க்கொண்டு போனதால் பெரும் குழப்பமுண்டுபட்டது. அப்பெண்ணைத் திரும்பக் கொடுக்கும்படி பெர்விய அரசாட்சியை பிறிட்டையிய துரைத்தனத்தார் வெண்டிக்கொண்டனர். துறுக்கிய பிரஜையாகிய மேற்படி குர்தி பெண்ணைத் திருப்பிக்கொடுக்க அல்லத்தட்டியதோடு தானும் இன்னும் சில கோத்திரத்தவர்களும் ஓர் தானத்தில் பாளயமிட்டு, அப்பெண்ணை - மீட்சி செய்வதற்குத் துணியும் பெர்வியரைத் தடுக்க ஆயத்தப்பட்டார்கள். அந்த குர்தியைத் துறுக்கிய துரைத்தனத்தார் காப்பாற்றியதால் பாரதாரமான குழப்பம் சம்பவிக்கும் போல் தோன்றிற்று. ஆகிழும் ஓர் பிறிட்டைவிய காரியகாரர் போய் மேற்படி பெண்ணைச் சந்தித்துப் பேசிய பொழுது அவள் தன் பிரியப்படியே தனது தாய்வீட்டிலிருங்கு போய்விட்டதாகவும் தான் மேற்படி குர்தியின் மனைவியாக இருப்பதாகவும் அவருக்குத் தெரிவித்ததால் அந்தக் காரியம் சிக்கிரம் முடிவு செய்யப்பட்டது. 1891 ம் ஆண்டு சார்பிறுங்கு லஸல்ஸ் எண்பவர் பெர்வியாவில் பிறிட்டைவிய தானுதிபதியாக நியமிக்கப் பட்டனர். அதே த வருடம் பெர்வியாவில் பேதி நோய் உண்டுபட்டு அதிக வயிர்ச் சேதத்தை யுண்டாக்கிறது. நாளௌன்றுக்கு 1000 ம் போ இரங்கனர். ஆக 28000 ம் பேர்கள் அந்நோயில் உயிர்திறந்தனர். 1893 ம் ஆண்டு மாசியாவுக்கும் பெர்வியாவுக்கும் இடையிலுண்டான பொருத்தப்படி பிரேரணை என்ற கிராமம் நாசியாவுக்கும் ஹிலார் என்ற கிராமம் பெர்வியாவுக்கும் கொடுக்கப்பட்டன. 1894 ம் ஆண்டு சார் லஸல்ஸ் பெர்வியாவிலிருந்து போய்விட அவருக்கு பதல் சார் மோற்றி மர்டியூரண்டு பெர்வியாவில் பிறிட்டைவிய தானுதிபதியாய் ஏற்படுத்தப்பட்டனர். 1896 ம் ஆண்டு மே மாதம் 1 ந் திகதி ஷாஹ் நல்லுத்தின் அவர்கள் திஹரினிலிருந்து சில மைல் தூரத்திலுள்ள சாஹ் அப்துல் ஆலிம் பள்ளி வாசலில் வணக்கத்துக்காய்ச் சென்றிருக்கும் பொழுது கொல்லப்பட்டனா. இன்னும் ஐந்து நாட்களில் அவர் 50 வருட ஆளுகையை முடிக்க விருந்ததால் அவரி ன் ஜயபிலியைக் கொண்டாடுதற்கு பெர்விய தேசம் முழுதும் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டது. அவரைக்கொன்றவன் மிர்ஸா ரிஸா என்ற நாமத்தை யுடைய கர்மாணிலுள்ள வோர் சிறு வர்த்தகன். அவன் சில காலம் இஸ்தம்பூவில் இருந்தனன். அப்பொழுதே அவன் ஜமாலுத்தீனிட மிருங்கு இராஜ துரோகமான கருத்துகளைப் பெற்றுக் கொண்டான். ஜமாலுத்தீ

ன் ஓர்அபுகானிய செய்கு. அவர் சால் அவர்களால் நன்றாய் தூத ரிக்கப்பட்ட பின்னர் திலூரினில் கலகத்தைப் போதித்து விட்டு ஜீரோப்பாவுக்கு ஒழிப்போய் வண்டிச் சங்கத்து சிட்டி ஸ்தம்பூ லுக்குப் போய் அங்கு சிலகாலம் தங்கியிருந்தனர். ஜமாலுத்தீன் ஹம்தானிலுள்ளவர். பெர்விய பிரைஜூசலி லேர்குவர். ஜால் அவர்களைக் கொண்ட மிர்ஸா றிலா தான் மேற்படி செய்கின் காரிய காரணன்றும் அவரின் கட்டடை பபடி கொலைசெய்ததாகவும் சொன்னதால் ஜமாலுத்தீனை யொப்புத்தரும்படி தூக்கி யரசாட்சி யை பெர்வியது வரத்தனம் கேட்டது. இவ்விஷயத்தைக் குறித்து அவ்விரு அரசாட்சிகளுக்கு மிடையில் கடிதங்கள் நீண்டகாலம் எழுதப்பட்டதால் அதற்குன் ஜமாலுத்தீன் கேட்யிடித்திறந்ததார். 1896 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 12 ந் திங்கி மிர்ஸா றிலா தூக்கப்பட்டான். சாலுனின் மரணம் அறியப்பட்டபொழுது அத் தேசத்தில் கொஞ்சம் வருத்தமாத்திரமுண்டுபட்டது. இராசதானியிலும் வேறு பட்டணங்களிலும் கிராமங்களிலும் முதன் மங்கிரியின் தூம் தேசாதிபதிகளின் தூம் மூயற்சியால் சமாதானம் நிலைப்படுத்தப்பட்டது. சீருலி ம் பாலிலும் கலகங்களுண்டு பட்டு சிலர் கொல்லப்பட்டார்கள். பிரயாங்கினி கொள்ளினை யெடுக்கப்பட்டார்கள். இக்கலக கேரத்தில் தமது சாமான்களையிழுந்த வேராப்பிய வர்த்தகர்களுக்கு பேர்விய துறைத்தனத்தாரால் கண்டு கொடுக்கப்பட்டது. சாலு நஸ்துதினின் இரண்டாம் புத்திரத்தீன் சாலு அவர்களின் ஆளுரான முஸ்பறுத்தீன் அவர்கள் பெர்விய அரசராய் தம பிதா இரண்மாயிருந்தது. அவர் 1899 மக்கள்கோலு வேறினார்கள். ஆண்டு சப்றம்பார் மாதம் கவோ

தம் தொ கொல்லப்பட்ட கேரத்தில் அஸர்பைஜான் மாகாணத்தின் கவர்னர் ஜனநலாயிருந்தவரும், தப்ரீவில் வசித்தவரும், அப்பட்டணத்திலேயே அரசராய் முன் அங்கிருக்கப்பட்டவரும் மாது யாலும் முஸ்பறுத்தீன் அவர்கள் பிறிட்டவிய தானுதிபதியோடும் மாவிய தானுதிபதியோடும் திலூரத்துக்கு ஜான் மாதம் 8 க்கிக்கி போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

முஸ்பறுத்தீன் அவர்கள் 1853 ம் ஆண்டு மாசு மாதம் 25 ந்திக்கி பிறந்தவர்கள். அவர்வாசி அஹத் அல்லது முடிக்குரித்துள்ள வரென்று முன் கூறப்பட்டிருந்தார். ஆகிலும் அவரின்பிதா கொல்லப்பட்டபிறகு இஸ்பஹானில் தேசாதிபதியாயிருந்த அவரின் மூத்த சகோதரர் அவருக்கெது ராய்த் தேரன்றக் கூடுமென்ற அச்சம் அவருக்குண்டாயிருந்தது. அவர் குர்திகளின் கலக மொன்றை யடக்கத்தவறி விட்டதால் அஸர்பைஜானினிலிருந்து திலூரத்துக்குத் திரும்பி வரும்படி தம் பிதாவால் கேட்கப் பட்டிருந்தனர். ஆகிலும் சகல எதிரிடையும் அகற்றப்பட்டு முஸ்பறுத்தீன் 1896 ம் ஆண்டு ஜான் மாதம் 8 க்கிக்கி முடிகுட்டப்பட்டனர். அவர் தமக்கு முடிகுட்டப்பட்டதற்குண்டில் சொல்லிய பழடேய தமது இராச்சியத்தில் விவில் உத்திபோகங்களையும் இராஜுவு வுத்திபோகங்களையும் வாங்கிக் கொள்ளுகிற வழக்கத்தை யழித்து விட்டதோடு ரொட்டி இறைச்சி ஆகிய தீன் சாமான்கள் மீது பேரடப்பட்டிருந்தவரிகை நீக்கி விட்டனர். இந்த வரியே நஸ்துத முத்திரை தீன் சாலு அவர்களின் ஆளுரான மக்கிலுண்டான கலகங்களின் காப்பிய அரசராய் தம பிதா இரண்மாயிருந்தது. அவர் 1899 மக்கள்கோலு வேறினார்கள். ஆண்டு சப்றம்பார் மாதம் கவோ

வியில் கிறிஸ்தவர்களான ஆர்மீ வியர்களுக்கு விரோதவாய் நடந்து கலத்தை யடக்கிய பொழுது மதவராக்கிய மில்லாத நற்குண முன்னரைச் சென்று காணப்பட்டார். அவர் 1905 ம் ஆண்டு பெஸ்லில் நடந்த நூற்று பொருட் காட்சியைப் பார்ப்பதற்காக பிற செக்குச் சென்று அங்கிருக்கும் பொழுது ஒரு நாள் பியின்கேரியில் யெல்லோ என்ற இராசத் ரோகி சாலும் அவர்களைக் கொல்லத் துணிந்தனன். ஆகிழும் அவர்களுக்குத் தீங்குண்டாகவில்லை. அவர்தமது பிதாவைப் போல் புறதேசங்களில் யாத்திரை செய்யப் பிரியமூன்னவர். 1900 ம் ஆண்டு ஜீரோப்பரவுக்குப் போன பொழுது சாலும் அவர்கள் நாசியாவுக்குப் போய் ஸார் அவர்களை வகுக்கிக்கப்பட்டார்கள். இரண்டு வருடங்களுக்குப்பின் அவர்கள் திரும்பவும் ஜீரோப்பாவுக்குப் போய் இங்கிலாந்து இந்றுவில் பிரேரணை முசியா முதலிய தேசங்களை விஜயந்த செய்தார்கள். மூலப்பறுத்தின் நேசிகங்ப்படத் தகவராயிருந்தாலும் நாசியா எல்லை கடப்பதைத் தடுத்துக்கொள்ளக் கூடியவராயிருக்கவில்லை. அவருடைய பிதாவின் காலத் தில் இருக்காத தத்துவம் அவருடைய காலத்தில் அவருடைய தேசத்தில் முசியாவுக்குண்டாக விட்டது. மேற்படி சாலும் செலவாளியாயிருந்ததால் பைத்துமாலே விருந்த பொருட்கள் செலவழி ந்த பின்னர் முசியாவிடம் கடன்வாங்கத் துணிந்தனர். சம்பளங்கள் கொடுக்கப்படாமல் நிலுவையாயின. இந்த சிலைமையைக் கண்ட ஜனங்களும் மூல்லாக்களும் அரசருக்கு விரோதமாய்க்கிளம்பி, அரசாட்சியைச் சீர் திருத்தும்படிகேட்டார்கள். சாலும் அவர்கள் துவக்கக்கூடிய ஜனங்களின் கேள்வி க்குச் செவி கொடாது அவர்களைக் கண்டிக்கத் துணிந்தபொழுது சிலர் பிற்டிமெரிய தானுதிபதியின் ஸ்தானத்தில் அடைக்கலம் புகுந்தனர். ஆகிழும் கடைசியாய் ஜனங்களின் கேள்வி விரைவேற்றி தறு. ஓர் இராச்சிய சங்கம் அவ்வது பார்லிமெந்து ஸ்தாரிக்கப்பட்டது. ஆகிழும் “மய்த் கோலு” விருந்து இராச்சிய சங்கத் துக்குக் கிழாய்த் தேசத்தை யானதற்கு மூலப்பறுத்தீன் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவருக்கு 1903 ம் ஆண்டு வகற்—ஒப்பு—காற்றர் என்னும் பட்டம் பிற்டிமெரிய அரசரால் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் 1907 ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 8ங்கிக்கிமவுத் தான் பின்னரே அவர்களின் சிரேஷ்ட புதல்வரான முகம்மது அவி மிர்ஸா அவர்கள் பட்டஞ்சுட்டப் பட்டார்கள்.

—————♦—————

உள்மாண் பாக்ஷா,

ரசியா என்ற தலத்தைப் பிரட்டதற்காய்க் கீர்த்தி யோடு வைப் பிரினன் நு கர்னல் உத்தி யோகத்துக்கு வுயர்த்தப் பட்டனர். 1871 ம் ஆண்டு யமன் கலகத்தை றதீபு பாக்ஷா அடக்கும்பொழுது அவரின் கீழ் உஸ்மான் பாக்ஷா சேவித்தனர். 1874 ம் ஆண்டு மேஜர் ஜன்றலாகவும் 1875 ம் ஆண்டு ஜன்றலாகவும் உயர்த்தப் பட்டனர். ஸெர்வியாவுக்கும் தறுக்கிக்கும் இடையில் யுத்தமுண்டான்பொழுது சிரினி ல 1876 ம் ஆண்டு அவர் ஓர் சேஜை வகுப்பின் அதிகாரியாய் நியமிக்கப்பட்டு வரித் சார் என்றவிடத்திலும் யாவர் என்ற விடத்திலும் ஸர்விய சேநுதிபதி கெர்னு ஸிபை ஜாலீ மாதத்தில் தோல்வியாகக் கிட்டு ஸர்வியாவுக்குப் படையெடுத்துச் சென்று அலக்களின் றஸ்டலீக்ரூட் என்ற தலங்களை அக்டூபர் மாதத்தில் பிரத்துக்கொண்டனர். அதனை அந்த யுத்தம் முடிந்து விட்டது. உஸ்மான் பாக்ஷா முதீராய் நியமிக்கப்பட்டு விதிநில் சேஜைவுகுப்பின் அதிகாரியாய் இருந்தனர். 1877 ம் ஆண்டு ஜாலீ மாதம் றாசியர் டனுபாக் கடந்த பொழுது உஸ்மான் பாக்ஷா தமது சேஜையைப் பிலிவ்னுவுக்குக் கொண்டுவந்து, தமது என்ஜினீரான தவுபிக்கு பாக்ஷாவின் துணையைக் கொண்டு அசியரின் வழிக்கு வெப்பக்கத்தில் பாளைய மிட்டிடூடி ப்படியாய்த் தமது ஸ்தானத்தைப் பலப்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்கள் ஜன்றலாக அதிகமான மாதம் 11 ந்திட்டியிலும் தாக்கிய பொழுது அவர்களை அதிகமான சேத்தேரு கோடு தோல்வியாக்கினர். அம் மூன்று யுத்தங்களிலும் 30,000 அசியர் சேதமடைந்தனர். அவர் மாசியரால் கெருக்கமாய் வளையப்பட்டிருந்தும் டிஸ்மபர் மாதம் 9 ந்திட்டிவரையில் அந்தத் தானத்தைப் பிரத்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆகிலும் அவர் தினில்லரையே காரணமாய்ப் பலபங்தமாக வெளியே செல்லும் பொழுது காயப்பட்டதால் தம்முட்டதாக மேற்கொடுக்கப்படுக்கொடுத்தனர். இவ்வாறு உஸ்மான் பாக்ஷா பிலிவ்னுவை காத்துக்கொண்டது மாசியரின் மூன்னேறுதலை ஜூந்து மாதம் தாமதப்படுத்திற்று. ஆதலால் மாசியா மூன்றாவது பிலிவ்னு யுத்தத்தின்பின்னர் கடன்மான குளிர்காலத்தில் பாலகண்மலையைத் தாண்டவேண்டியதாயிற்று. மாட்சிமை தங்கிய சல்ததான் அவர்கள் பிற்லியன்றில் கெப்பாய்ப்பட்டுத்துமானிய கீர்த்திமுத்திரையை உஸ்மான் பாக்ஷா வகருக்குக் கொடுக்கத்தோடு; அவருக்கு காலீ பட்டத்தையும் கொடுத்து அவர் மாசியாவில் சிறையிருப்பில்குந்து திரும்பி வந்தபொழுது அவரை இம்பீரியல் கார்டு பட்டாளத்தின் தளகர்த்தராகவும், பீரங்கிப்படையின் தலைவராயும் மாளிகையின் காரியஸ் தராயும் நியமித்தார்கள். அவர் 1878 ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் யுத்தமாகியில் அது முதல் 1883 ம் ஆண்டு வரையில் (இடையில் சொற்பகாலத்தைத் தவிர) அவ்வுத்திடையைக்கத்தைப் பார்த்து வந்தனர். அவர் இஸ்தம்பூலில் தமக்கு கல்ததான் அவர்கள் யில்டிஸ் கயஸ்குக் கயலில் கட்டிக் கொடுத்த மாளிகையில் 1900 ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 4 ந் திட்டிமுத்தாகி மிக்க ஆடம்பரங்களோடு சல்ததான் முகம்மது பள்ளிவாசனில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டனர்.

அறபிராச்சிய சரித்திர சுருக்கம்.

(தொடர்ச்சி)

ஹீரு குழிஜனங்களின் முன் மா திரியைப்பின்பற்றி தெலுங்காண்கள் அல்லது கல்டியாவிலிருந்த ஆஸ்திக்காரர்கள் வழிப்பட்டார்கள். அவர்களிடம் சிலவரி யெட்டுத் துக்க கெரண்டு அவர்களின் சொத்துகளையிருந்து விட்டனர். அவர்கள் நாட்டவர்களுள் குறுக்கிடாது அவர்கள் தங்கள் வேளரண்மைகளையும் நிலங்களோடும் காமானத்தோடு அனுப்பாக ம் செய்தம் கொடுத்தனர், ஹீருவை மூலஸ்லீம்கள் பிடித்துக் கொண்டது பெர்விய துரைத்தனத்தின் கண்களுக்கு ஆபத்தின் பாரதாரத்தைக் காட்டிற்று. ஒர் இழுமையான வளர்களிற் சாதி இசாச்சியவிலிருப்பத்தோடும் 'வேதா-உர்சாகத்தோடும் பெர்விய' வின் வாய்வில் குந்திக்கொண்டு ருந்தது. பெர்வியர் யூதருள்ளாவர்களாயிருப்பின் தமது உள்நாட்டிலுள்ள அரண்களைப்பலப்படுத்திக் கொள்வதோடு உட்பகைகளால் பிளக்கப்பட்டிருந்த தமது தேசத்தைச் சீர்ப்புத்திக் கொள்வார்கள். அவர்கள் அரபிக்கோடு சமாதானம் முடித்துக்கொள்ளவும் கூடியவர்களாயிருந்தனர். அப்பொழுது பெர்விய விராச்சியம் ஜூசவரியமும் தத்துவமும் மூள்ளதாயிருந்தது. அதற்குள் தற்கால பெர்வியாவும் பக்திரியாவும், தார்தரிவரையிலும் இந்தியாவரையிலும் மத்திய ஆசியாவில் ருந்த சர்வ சிறு மாகாணங்களும் இருக்கும் மிலோபெற்றேயியாவும் அடங்கியிருந்தன. கல்டியாவிலிருந்து அரபிக்கோத் துரைத்துற்கா

க வேரர் பெருந்தேனை யனுப்பப்பட்டது. அப்பொழுது கலீபா அழுபக்கர் றளியல்லாகு அன்கு அவர்கள் காலிது றளியல்லாகு அன்குவை அரைவாசி இரானுவத்தோடு காலுக்கு அனுப்பினார்கள். மற்றைய சேஞ்சிபதியான முதன்னு அர்கள் சொற்பெருந்தேனை யோடு பெர்விய கூட்டத்தை யெதிர்க்க தனிமையாய் விட்டு விடப்பட்டிருந்தனர். அவர் தமது காவலர்களைப் பின்வரங்கச் செய்து விட்டுத் துணைச் சேனை கேட்பதற்காக மதினுவுக்குத் தீவிரமாய் வந்தார். ஆகிதும் அவர் அங்கு வந்து சேரும்பொழுது கலீபா அவர்கள் மரணிக்கிவர்களாக விருந்தார்கள்.

அழுபக்கர் றளியல்லாகு அன்கு அவர்கள் இரண்டரை வருடம் ஆளுகை செய்து விட்டு ஹீருத்து 13 மாதங்களை ஆமாதல் ஆகிறு மாதம் 22 ந் திகதி மாதத்தானுர்கள். அவர்கள் தெளிவான முகநிறமும் மென்மையான முகமும் மெளிந்த தேக்கமும் உடையவர்களென்றும் கூன் உள்ளவர்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருந்திரது. அவர்கள் நபி கலாவல்லாகு அலீவிசல்லம் அவர்களின் சீஷராகமுன் குறைக்கிறுக்கிடையில் ஒர் பிரதான நியாயாதித்தியாயிருக்கு அவர்கள் மீது அதிகாரங்களை தூத்துக்கிரவராயிருந்தார்கள். அவர்கள் வர்த்தகராயிருந்ததால் அவர்களின் செலவழும், ஒர் தலைவராய் இருந்ததால் அவர்களின் பூகமும் மக்கத்தார்களுக்கிடையில் அவர்களைப் பிரதான முன்னால் கொர் மனிதராக்கி விட்டன. தமது எஜமானைப் போலவே அழுபக்கர் இப்பான வழக்கங்களுடையவர்கள், சாதுவான வர்கள், ஆகிறும்திடமான வர்கள், பு

திதாய் உற்பத்தியான இராச்சிய த்தைப் பராபரிப்பதற்கும் ஜனங்களின் நன்மைக்கும் தங்கள் முயற்சி முழுவதையும் செலுத்தி வங்தார்கள். அவர்கள் இரவுகால த்தில் சவிப்பட்டுத் துண்பப் படுவெர்களுக்கும் ஆதரவற்றவர்களுக்கும் துணை புரிந்தார்கள். அவர்கள் கலீபாவாக தெரியப்பட்ட பின்பு கொஞ்சங்காலமாக தமது சொந்த வருமானத்தைக் கொண்டே தம்மைத் தாபரித்துவங்தார்கள். ஆகிலும் அவர்கள் தமது ஆஸ்தியையும் வியாபாரத்தையும் பராபரிப்பதில் இராச்சிய விஷயங்களுக்குப் போதிய கவனங்கு செலுத்தக் கூடாதென்பதைக் கண்ட பொழுது பொக்கிலை சாலையிலிருந்து வருடத்துக்கு 6000 திறங்கும் எடுத்துக்கொள்ளுத்தற்குச் சம்மதிதார்கள். என்றாலும் அவர்கள் மரணப் படுக்கையில் இருந்த பொழுது தாம் பொதுப்பணத்தை யெடுத்ததற்காய் வருத்தமடைந்து தமது ஆஸ்திகளில் ஒன்றை விற்று தாம் எடுத்த பணத்தை அரசாட்சிக்குத் திரும்பக் கொடுக்கும்படி கற்பத்தார்கள். இவ்வாறே றகுவல் சல்லவல்லாரு அலைகிவசல்லம் அயர்களின் சமிபமான தோழர்களின் நெறிகள் உண்மையான சாதுவான வைகளாயிருந்தன. மஷுத்தாக முன் அழுபக்கர் அவர்கள் உமறு றவியல்லாரு அன்கு அவர்களைத் தமக்குப் பின்கலீபாவாக நியமித்தார்கள். இவர்களின் நியமனம் ஜனங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது.

உமறு.

உமறு அவர்கள் கலீபாவானது இல்லாத்துக்கு மிக்க பிரயோசனத்தைக் கொடுத்தது. அவர்கள் கடினமான சன்மார்க்க நடக்கை முடையவர்கள், நிதியை முவந்

தவர்கள், அதிக முயற்சியும் குண வலிமையும் முன்னவர்கள். அவர்கள் அறபுத் தேசத்தின் உள்ளாட்டு ஆளுகையைச் சீர் படுத்திய பின்பு செய்த முதற்காரியம் முதன்னு அவர்களுக்குத் துணைச் சேணையனுப்பத்தீவிரப்பட்டதே. இந்தச் சேணை அழு உபைது அவர்களின் அதிகாரத்தின் கீழிருந்தது. யுத்தகளத்திற் சேர்ந்தவுடன் அழு உபைது சிரேஷ்ட சேனுதிபதியாயினர். அவர்கள் முதன்னுவின் புத்தியைக் கேளாது தாம் படை வகுப்பு நிலையை மாற்றக் கூடாத வேர்தானத்தில் பெர்வியர்களோடு புத்தஞ்செய்து தோல்வியடைந்த தோடு தாழும்*. கொல்லப்பட்டார்கள். ஆகிலும் பெர்வியர் தங்களுக்குண்டான வெற்றியைத் தொடர்ந்து செல்லாதிருந்ததால் முதன்னு அவர்கள் முன்னேறி புருதது நதியின் மேற்குக் கரையிலுள்ள புவாயிப் பெற்றதல்தில் பெர்வியரை அதிகசேதத்தோடு தோல்வி யாச்சினர்கள். முதன்னு திரும்பவும்தேசத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு ஹீரு பட்டணத்துக்குள் திரும்பவும் புகுந்தனர். அக்காலத்தில் ஓர்புது அரசர் பெர்விய சிங்காசனத்தில் ஏறியிருந்தனர். யெல்ஜர்து என்ற நாமத்தைப் பெற்றவாலிபரும் முயற்சியும் பேராசையும் முன்னவருமான அவ்வரசர் அறபிகளை ஹீருவிலிருந்து துரத்திவிட மாத்திரமல்ல அவர்களுடைய தேசத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளவும் தீர்மானித்தனர். இந்நோக்கத்தோடு அவர்களுக்கு ஒரு லட்சம் ஜனங்களைக்கொண்ட வோர் சேணையை அனுப்பி வைத்தனர். அச்சேணைதென்பாகமாய்ச் சென்ற முன்ஸிம்களை அவர்களின் தானங்களிலிரு

ந்து துரத்தத் துணிந்தது. அற பிகள் முதன்னுவின் கீழ் மேற்படி பயங்கரமான சேஜை யோ டெதிர்க்க வியலாமல் கல்டியா வைத் திரும்பவும் விட்டு விட்டு வனத்தின் எல்லை வரையில் பின் வாங்கி மதினுவிலிருந்து துணைப் படை வருமளவும் அங்கு காத்தி ருந்தார்கள். முஸ்லிம்கள் இவ்வா றுகாத்திருக்கையில் அவர்களின் பெரிய சேஞ்சிப்பதியான முதன் னாவுக்கு கல்டிய காய்ச்ச ழுண்டு பட்டி அவர் உயிர் திறந்தனர். பி ன்பு கலீபா அவர்களால் அனுப் பப்பட்ட துணைப் படையைக் கொண்டுவந்த வக்காலின் புதல் வர் ஸாது அவர்கள் முழு அறபிச் சேஜையின் அதிகங்கீர்யினர். அச் சேஜையில் அப்பொழுது 30,000 பேர்ஸிகருந்தார்கள். அதன்பின் உண்டு பட்ட யுத்தமகடினமாய்ன திரக்கப்பட்டது. மூன்று நாள் யுத்தம் நடந்தது. இருபகுதிகளி லும் வீரச்செய்கைகள் நிகழ்ந்தன. மூன்றாம் நாளில் பெர்விய சேஜை மூறிய அடிக்கப் பட்டது. பெர்வியர் கடிந்த சேதத்தோடு தோல்வியாக்கப்பட்டு அவர்களின் தலைவரும் கொல்லப் பட்டதால் அவர்கள் வடபக்கமாய் ஒடினார்கள். கொடேசியா என்றதலத்தில் நடந்த மேற்படியுத்தம் கல்டியாவினதும் மிலோபெற்றேமியா வினதும் விதிவசத்தக்காரியத்தில் தீர்மானித்துவிட்டது. ஹ்ருதி ரும்பவும் எதிர்ப்பின்றி பிடிக்கப் பட்டது. ஹ்ருப் பட்டனத்தவர்கள் முதன்னு வோடு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைகளைக் கிழித்து விட்டதற்காக அதிகமான வரியைக் கொண்டு ஆக்கிணை செய்யப்பட்டார்கள். மேற்படி யுத்தம் 636 ம் ஆண்டு (கி. பி.) பெப்ரூவரி மாதம் கடைபெற்றது.

ஹ்ருவுக்குச் சமீபத்திலிருந்த பட்டனங்களும் கிராமங்களும் கீழ்ப்பட்ட பின்னர் ஸாது பா பில் (பாபிலன்) பட்டனத்துக்குத் திரும்பினர். அங்கு தோல்வியடைந்த பெர்விய சேஜையில் மிஞ்சியவர்கள் பிறுவான், ஹமார் மூஸான், மிஹ்ருன் ஆகியவர்களின் கீழ் கூடியிருந்தார்கள். அங்கும் அவர்கள் தோல்வியாக்கப்பட்டுத் துரத்தப்பட்ட உரகள். மிஹ்ருன் ரேவிய விரசஜதானியான மதாயி னுக்குலோடிவிட்டனர். ஃபு மூஸான் பெர்விய மலைத்தொடருக்கப்பாலுள்ள அல்லவாகக் கோடிவிட்டனர் பிறுவான் பெர்சிய வரசரின் பொக்கிஷங்கள் வைக்கப் பட்டிருந்த நிலூவந்துக்கு வோடிவிட்டனர். மிஹ்ருன் ஓர் பெரிய பெர்விய சேஜையோடு பாளயமிட்டிருந்த மதாயின் அதி காரமுடையதாயிருக்குஞ் காலமெல்லாம் கல்டியாவை அறபிகள் நித்தியகாலம் பிடித்திருப்பது கூடாத காரியமாயிருந்தது. ஆதலால் மேற்படி இராஜதானிக் கெதிராய் படையெடுத்துர் செல்வது ஸாதுக்குக் கடமையாகிவிட்டது. மன்குர் அரசரால் அமைக்கப் பட்ட பகுதாகைப் போல் ஈதாயின் தித்தலா ஆற்றின் இருபக்கக்களில் பதினைந்து மைலுக்குயரே கட்டப்பட்டிருந்தது. அதன் மேற்குப் பாகம் விலூசியா என்றழைக்கப்பட்டது. இது இஸ்கந்தர் அரசரின் பெரிய சேஞ்சிப்பதியின் சக்தியாரான விலூசிதயரால் அமைக்கப்பட்டது. அதன் கிழக்குப் பாகம் ஸலீபன் என்றழைக்கப்பட்டது. இது பெர்விய அரசர்களால் அமைக்கப் பட்டது. அவ்விரண்டும் மதாயின் (இருபட்டனங்கள்) என்று அழைக்கப்பட்டன. அங்கிருந்த அரசர்களினதும் மேன்

மக்களினதும் மானிகைகள் அழகும் பெருவாழ்வு முள்ளவைகளாயிருந்தன. முதல் முறைகள் டவுடன் சாதுவான அறபிகளின் மனத்தில் அவை பதிவாகிவிட்டன. சில காலம் முற்றுகையிடப்பட்ட பின்னர் மதாயின் அறபிகளால் பிழக்கப்பட்டது. அதனேடு திஜ்லா ஆற்றுக்கு மேற்கேயுள்ள தேசம் முழுதும் அறபிகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டது. அல்லாகுத்த ஆலாவுக்கு தோத்திரஞ் செலுத்தும் வணக்கம் (ஸலாதுள்ளபர்) கொள்ளுவது அரசர்களின் மானிகையில் அறபிகளை நடத்தப்பட்டது.

இப்பொழுது இருக்கு மிலை பெற்றேயியா ஆகிய தேசங்களின் ஸிவில் தலைவராகவும் இராணுவ தலைவராகவும் ஆகிவிட்ட ஸாது அவர்கள் மதாயினை தமக்கு ஹடகுவாடார் ஆக்கிக்கொண்டார்கள். இராச மானிகையில் வசித்தாகள். உத்தியோகத்தர்களின் ஆபிஸ்கள் அங்கு இல்தாபிக்கப்பட்டன. மானிகையின் பெரியசிறப்பான சாலையில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் குத்துபாநடத்தப்பட்டது. மானிகையிலிருந்தே ஸாது அவர்கள் மாகாணத்தின் அரசாட்சியை நடத்தினார்கள். ஆகிலும் சுறுக்கில் இன்னுமொரு யுத்தம் நடத்த வேண்டியதாயிற்று. மலைகளுக்கு மேற்கே ஹால்வானிலிருந்த பெர்விய அரசர் மதாயினைத் திரும்பப்படிப்பதற்கு ஒர் பெருஞ் சேனையை எனுப்பிலைத்தனர். இந்தச் சேனையை அறபிகள் மேற்படி இராஜதானிக்கு வடக்கிழக்கே ஜமபது மைலுக்கப்பாவிருந்த ஜஹலா என்ற தலத்தில் சந்தித்து யுத்தஞ் செய்து பெருஞ் சேதத்தோடு தோல்வியாகினார்கள். ஹால்வானும் பிழக்கப்பட்டு பல மாய் அரணிக்க

ப்பட்டது. ஜஹலாவிலும் மதாயினிலும் எடுக்கப்பட்ட கொள்ளோப்பொருட்கள் மதினைவுக்குக்கொண்டிரப்பட்ட பொழுது கலீபா அவர்கள் அழுதார்கள். அதன்காரணம் கேடகப்பட்டபொழுது தமது ஜனங்கள் வருங்காலத்தில் மோசம்போவதைத் தாம் அந்தப் பொருட்களிலையே காண்பதாக உழறு அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் சொல்லியது பின்னாயிருக்க வில்லை. துவக்கத்தில் அறபிகளின் வெற்றிகளின் காரணம் களாயிருந்த கட்டிப்பாடு கண்டிதம், ஆத்மத்தியாகம் ஆகிய குணங்களை அறபிகள் கட்டசியிலியுப்பதற்கு அவர்களைடந்த என்று கொண்டு வெற்றிகளே காரணமாயிருந்தன.

ஹால்வான் பிழக்கப்பட்ட பின்பு பெர்வியவரசரோடு வோர்சமாதான வடம்படிக்கை முடிகப்பட்டது. அதைக்கொண்டு பெர்விய விராச்சியத்துக்கும் அறபிராச்சியத்துக்கும் மதத்தியில் பெர்விய மலைத்தொட்டரை எல்லையாக்கப்பட்டது. அந்த எல்லைக்கப்பால் போகவேண்டாமென்று அறபிகளுக்கு கலீபா அவர்கள் கட்டளையனுப்பினார்கள். பெர்விய குடாவின் சிரசிலுள்ள தேசம் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள மலைத்தொடர் வரையில் ஏற்கனவே கீழ்ப்படுத்தப் பட்டிருந்தது. ஓப்லல்லாதுறைமுகம் முஸ்லிம்களால் பிழக்கப்பட்டது, மேற்படி மாகாணத்தைச் சொப்படுத்தவும் அதன்சகாயங்களை வெளிப்படுத்தவும் முஸ்லிம்களைடுத்த முயற்சி நீதியும் யூகமும் உள்ள அரசரான உமரு அவர்களின் சாமார்த்தியத்தையும் அவர்களுக்குத் துணைபுரி ந்த சங்கத்தின் திறமையையும் காட்டிவிட்டது. மேற்படி மாகாணம் அளக்கப்பட்டது, ஓர்புது

வொழுங்கள் வரி நியமிக்கப்பட்டது. நாட்டவர்களின் சமை குறைக்கப்பட்டது. அவர்களின் நிலங்கள் அவர்களுக்குப் பலப்படுத்தப்பட்டன. நிலக்காரர்கள் மீது பெர்விய அரசால் சுமத்தப் பட்டிருந்த வரிகள் திருத்தப்பட்டன. வேளாண்மைகளுக்கு நீர்பாய்ச்சுத்தாய் வாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட்டன. வேளாண்மைக்காரர்களுக்குத் தேவையான வேளைகளில் முற்பண்ணகள் கொடுக்கும் படிகட்டளைகளுக்கப்பட்டது. சுதேச நாட்டவர்கள் அகற்றப்படுவதைத் தடுத்துக்கொள்வதற்காய் நிலங்களை விற்கக்கூடாதென் கட்டளைகளை கொடுக்கப்பட்டது. பெர்விய அரசர்களின் முடிக்குரிய நிலங்களும், ஆவர்கள் வேட்டடையாடுகிற காடுகளும், ஒடிப்போன இளவரசர்களாலும் நிலக்காரர்களாலும் விட்டுவிடப்பட்ட நிலங்களும் ஒடிப்போன குருமராகளால் விட்டு விடப்பட்ட அக்கினியர்லையங்களைச் சேர்ந்த நிலங்களும் அரசாட்சியின் சொத்தாகி மதினுவிலிருந்து நியமிக்கப்பட்ட காரியகாரர்களால் பராபரிக்கப்பட்டன. மேற்படி நிலங்களையும் வைத்து என்றழைக்கப்பட்ட கல்தியாவின் வெளிகளையும் யுத்த கொள்ளோடு பொருட்களையத் தங்களுக்குத் கொடுக்கும்படி சேனையிலுள்ள வர்கள் கூக்குரவிட்டனர். ஆகிலும் கலீபா அவர்கள் அலீ ஹளியல்லாகு அன்கு ஆகியவர்களின் கருத்துக்கிணங்கிப்போர்வீரர்களின் மேற்படி கேள்விக்கு இடங் கொடாதிருந்தார்கள். அரசாட்சியின் சொத்திலிருந்து வந்த வருமானத்தில் அரசாட்சியின் செலவுகள் போகபாக்கியுள்ளது அங்கு குடிபேறிய அறபிகளுக்குக் கொடுக்கப்ப

ட்டது.

ஆகிலும் கலீபா அவர்களின் புத்தியாவது அவர்களின் சேனை திபதிகளின் அடக்கமாவது பெர்வியரோடு திரும்பவும் யுத்தமுன்டாகிறதைத் தடுத்துக் கொள்ள வில்லை. யெஸ்ஜெர்து அரசர் தமது இராஜதானியையும் இரண்டு தக்க மாகாணங்களையும் இழுங்ததற்காய்க் கோப மூட்டப்பட்டிருந்தனர். அவரின் தேசாதிபதிகள் அமையாதிருந்தார்கள். அறபிகளுக்கெதிராய்த் திருப்பம்வும் மூன்னேற அவரின் சேனை கூக்குரவிட்டது. அஹ்வாலின் தேசாதிபதியான ஹார் முஸான் குடியேற்றி அறபிகளைத் திரும்பத் திரும்பத் தாக்கினர். அவர் தோல்வியாகப்பட்ட பொழுது சமாதானம் பேசுகிறவராயும் தருணங்கிடைத்த பொழுது அதை முறிக்கிறவராயும் இருந்தனர். இந்தக் காலத்தில் இருக்கில் இருபுதுப் பட்டணங்கள் கட்டப்பட்டன. சதல் அறபில் அமைக்கப்பட்டு வடதேச அறபிகள் குடியிருந்த பஸூர் ஓபால் வுக்கு பதல் இருக்கின் துறை முகமாகி விட்டது. புருத்துநதியின் மேற்குக் கரையில் ஹீருவுக்கு மூன்று மைலுக்குத் தெற்கே அமைக்கப்பட்ட கூபாவிலையமன் அறபிகள் வசித்த தோடு அப்பட்டணம் மதாயினுக்குப் பகரமாகிவிட்டது. மதாயின் வியாதியுள்ள பட்டணமாதலின் விட்டு விடப்பட்டது. பஸூர் கூபா ஆகிய இருபட்டணங்களும் ஒழுங்காயமைக்கப்பட்டன. பிரதான பள்ளிவாசலையும் தேசாதிபதியின் விட்டையும் மத்தியில் வைத்து ஓர் சதுரம் அமைக்கப்பட்டது. வழிகள் நேராயும் அகலமாயும் விஸ்தாரமாயும் இருந்தன. கடைகள் வசதியாயும் நந்தவணங்கள் பலவாயும் இருந்தன.

கடைசியாக பெர்வியர்கள் ஒயா மல் கொள்ளை யெடுப்பதற்கு வருவதைச் சுகிக்க முடியாமலும், வடபக்கத்தில் ஓர் பெருஞ் சேனையைத் திரட்டிக்கொண்டிருந்த பெர்விய அரசர் தங்களைத் தாக்கக் கூடுமென்றங்கியும் மிசோபெற்றே மியாவிலிருந்த அறபிகள் கலீபாவிடம் ஓர் தானுபத்தியத்தையனுப்பி மேற்படித் தொயத்தைத் தடுக்க வத்தறவு கேட்டனா. பெர்வியர் காலத்துக்குக் காலம் எழு மட்டுக்கிறவதைக் குறித்து கலீபா அவர்கள் மேற்படித் தானுபத்தியத்திடம்விசரித்தார்கள். “மூஸ்லீம் கள் திம்மிகளுக்கு (மூஸ்லீமல்லாத பிரஜைகளுக்கு) தங்கு செய்து அதனால் இவர்கள் மூஸ்லீம்களுக்கெதிராய்க் கலகம் செய்கிறதாயிருக்கலாம்” என்று கலீபா கூறினார்கள். இதற்குத்தறமாய் “நாங்கள் அவர்களை யுண்மையோடும் நல்லெண்ணைத் தோடு மே பாவித்து வருகிறோம்” என்று தானுதிபதி கள் கூறினார்கள். “அது எப்படித் திருக்கலாம். அவர்களுள் ஒரு உண்மையான மனிதனுவ தில்லையா” என்று கலீபா விசாரித்தனர். “அமீருல் மூமினினே எங்கள் எல்லைகளைப் பெருப்பிக்க வேண்டாமென்று தாங்கள் கட்டளை யிட்டிருக் கின்றிர்கள். அவர்களுடைய அரசர் அவர்களுக்கு கிடையில் இருந்து கொண்டு அவர்களைத் தூண்டியிடுகிறூர். இரண்டு அரசர்கள் ஒன்றுமிகு இருக்கக்கூடாது. ஒருவர் மற்றவரைத் தூரத்தவேண்டும். நாங்கள் அவர்களைத் தடினாமாய் நடத்தவில்லை. அவர்களின் அரசரே அந்த ஜனங்களை அவர்கள் எங்களுக்குக்கீழ்ப்படிந்த பின்னும் எங்களுக்கெதிராய்க் கிளம்பும்படி தூண்டிவிடுகின்றார். தாங்கள் தடையை நீக்கி விட்டு நாங்கள் முன்னேறி அவர்களின் அரசரைத் தூரத்திலிட உத்தரவு தரும் வரையில் மேற்படிகாரியம் நடத்து கொண்டே மிருக்கும். அது வரையில் அவர்களின் ஆசைகளும் தங்கிரங்களும் ஒளியா” என்று தானுதிபதிகள் உத்தரங்கூறினார்கள். அந் நேரத்தில் முன்குற்கப் பட்ட பெர்விய தலைவரான ஹாஸ் மூஸான் பிடிக் கப்பட்டு மதினுவக்கு மறியற் காரணம் கொண்டுவரப் பட்டு இல்லா மார்க்கத்தை யனுசரித் திருந்தனர். அவரும் மேற்படி தானுதிபதிகளின் கருத்தைப் பலப்படுத்திப்பேசினார். அப்பொழுது கிழக்குப் பக்கமாய் முன்னேறுவதற்கெதிராய் மூஸ்லீம்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த கட்டளையை எடுத்துப் போடுவதே நல்லதன்று உமரு அவர்களுக்குத் தோன்றிற்று. தற்காப்புக் காக்கொல்லுவ அரசரை நசிக்கி விடுவது இராச்சியத்தை முற்றியப் பிடித்துக் கொள்வது ஆவசியகமாயிருந்தது. வனத்திலிருந்து வங்கு உருமையின்றித் தமதேசத்திற்புகுந்து தம்மைத்தமது இராஜதானியிலிருந்து தூரத்திலிட்டுத் தம்முடைய சில அழகிய மாகாணங்களைப் பிடித்துக் கொண்டவர்களைக் கடைசியரய்முறியவடிக்க பெர்சியரை அவர்களின் அரசர் அழைத்தபொழுது அவர்கள் உர்சாகத்தோடு மறுமொழி கொடுத்தார்கள். இந்தக் கடைசியரை யுத்தத்திற்கு யெல்ஜீரது சேர்த்த சேனை அதற்கு முன் அவராற் சேர்க்கப்பட்ட சேனைகளைப்பார்க்கிலும் பெரிதானது. பெர்வியரின் ஆயத்தங்களைப்பற்றிய சமாசாரம் மதினுவில் பெருமெழுச்சியை யுண்டாக்கிறது. கலீபா அவர்கள் துணைப்படைகளையெல்லைக்கனுப்பி வைத்தார்கள். தெற்கில் பெர்விய கொள்

ஜோக்காரர்களோடு யுத்தஞ்செய் து கொண்டிருந்த சேனைப்பதியர் ன நமான் அவர்கள் அறபிச் சேனைகளின் தளகர்த்தராய் ஏற்ப உத்தப்பட்டார்கள். நிறூவங்கில் அல்பாஸ் மலையிழவாரத்தில் யுத் தம் நடந்தது. அவ் யுத்தம் ஆசி யாவின் விதிவசத்தைத் தீர்மானி த்ததோடு “வெற்றிகளின் வெற்றி” யென்று அழைக்கவும் படு கின்றது. அதில் அறபிய சேனை திபதி கொல்லப்பட்டார். அறபி கலைப்பார்க்கிலும் ஒன்றுக்காறு வீதம் அதிகமாயிருந்த பெர்வியர்கள் கடுஞ் சேததோடு தோல் வியாக்கப் பட்டார்கள். அவர்களின் அரசர் ஊருக்கு ரோடிக் கடைசியரக் கூர் தாரமாகாணத்தில் தமது ஜனங்களு கொருவனுற் சொல்லப்பட்டார். இவ்வாறே பெர்வியா மூஸ்லிம் ஆட்சிக்குக் கீழ்ப்பட்டது. மிலோபெற் றேமியாவிற் போலவே பெர்வியாவிலும் வேளாண்மைக்காரர்களான காட்டவர்களைத் தங்கள் நிலங்களில் பத்திரமாயக் குடியிருத்த கலீபா அவர்கள் முயற்சித் தார்கள். காட்டவர்கள் பெரும் நிலக்காரர்களின் கொடுமையிலிருந்து விடுதலையாக்கப் பட்டார்கள். அவர்களின் வரிகள் திருத்தப்பட்டன. உடைந்த வாய்க்கால்கள் செப்பணிடப்பட்டன. புது வாய்க்கால்கள் கட்டப்பட்டன. நிலக்காரர்கள் தங்கள் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டு திட்டமான வரி கொடுத்து வந்தார்கள். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவனவன் மனசாட்சிப் படி நடக்குதற் கிடை கொடுக்கப் பட்டது. பழைய மார்க்கத்தையும் சூரியத் துக்குஜனங்கள் திம்மியென்று அழைக்கப் பட்டார்கள், எப்பொழுதும் இராணுவத்திற் சேர்ந்து சேவிக்கக்கடமை

ப் பட்டவர்களாயிருந்த மூஸ்லிம்கள் பத்தி லொன்று வீதம் வரிகொடுத்தார்கள். திம்மிகள் இராணுவத்திற் சேருதற்குக்கடமை யுள்ளவர்கள்ல. ஆதலின் அவர்கள் அதிகமான வரி கொடுத்தார்கள். ஜனங்களுள் அதிகப்பற்றியனவர்கள் யாதும் பலபந்தமின்றியே இல்லாமார்க்கத்தையொப்புக்கொண்டார்கள். இவர்களுக்கும் அங்கு குடியேறிய அறபிகளுக்கு மிடையில் விவாகங்கள் நடந்தன. பல பெர்வியர்கள் அறபிகளின் கோத்திர சகோதரத்தன்மையில் (மவாசி) சேர்க்கப்பட்டார்கள். பிரதான கேலைகள் செய்தவர்களும் வேறு விதமாயக் கீர்த்தியடைந்தவர்களுமான பொவியர்கள் உதவிப்பணம் பெறுபவர்களாய் இராசாங்கப் புத்தகத்தில் வரையப் பட்டார்கள். இல்கந்தருல் ராமி அரசரின் காலத்தில் நடந்து போலவே பெர்வியாவில் குருமார்கள் நீண்டகாலம் குழப்பத்தையும் துன்பத்தையும் விளைத்தார்கள். அவர்கள் பழைய மார்க்கத்திலிருந்த ஜனங்களைக் கலைத்துக்குப் பலமுறைதாண்டிவிட்டார்கள். இக்கலைகள் அடக்கப்படும் பொழுது இருபக்கத்திலும் கொடுமையான செய்கைகள் கிடைக்கின்றன. ஆகிலும் அப்பாவிய்யர கலீபாக்களின் யூகமும் இணக்கமு மூள்ள ஆளுகையும் இல்லாமார்க்கத்தின் வியாபகமும் பிற் காலத்தில் வெறுப்பின் காரணங்களையகற்றி விட்டன.

(இன்னும் வரும்.)

மில்லில் பிரிட்டைவியரின்
கொடுக்க கோண்மை.

(தொடர்ச்சி)

மெஸ் கிளாட்ஸ்ரேன் எருதிய கமதத்தி இருள்ள வாக்குத்தத்த மே அறபி பாக்ஷா தல்கூபிர் யுத்தக்கில் தோல்வியான பிறகு அவரையும் அவரின் தோழர்களையும் அவர்களின் சத்துருக்களுக்கு வொப்புக் கொடுத்ததற்கு நாட்ப்பட்ட பொழுது குறுக்கிடவும் அவர்களின் உயிர்களை இங்கிலாந்திலிருந்த சில பரோபகாரி களின் துணையைக் கொண்டு காப்பாற்றவும் மெஸ் பினன் துக்கு வுதவியா பிருந்தது. பின்னால் துரையும் அவரின் நேசர்களும் அறபி பாக்ஷாவையும் அவரின்தோழர்களையும் கதிலைவுக்கொண்டு தூக்கிப் போடுத்தற்கு எண்ணப்பட்ட குற்றத்தைத் தடுத்துவிட்டாலும், அந்த பாக்ஷாக்களின் வழக்கை லோர்டு டபறின் இணக்கத்துக்குக் கூடுதலாக வந்த பின்பு மறியற காரர்களுக்குப் பொதுவாய் மன்னிப்புக் கொடுக்கப்படுமென்று வாக்குத் தத்தம் செய்யப் பட்டாலும், சார் அட்வர்டு மலத்துறும் மற்றைய பிரிட்டைவிய வுத்தீயோகத்தர்களும் மில்லில் நிதிவிஷயத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்ற வுதத்துப் பேசினாலும், அதிக காலஞ்சு செல்ல முன் இங்கிலீவியர்களோடு முட்டுக் கொண்ட சுதே சிகள் மீது பழிவாங்கும் ஆக்கினைகளை விதிக்க பழைய வாழுங்கே கப்பிரேவில் இங்கிலீவிய இராணுவ சட்டத் தினாகும் அதற்கொத்தாசை யாயிருந்த கதீவின் கொடுகளினதும் துணையைக் கொண்டு கைக்கொள்ளப்பட்டது. இதன் பிரதானமான வுதாரணம் புறபஸர் பாமரின் மரணத்தைக்

குறித்த வழக்கே.

புறபஸர் பாமராகிழவர் இங்கிலாந்தில் கோடுபித் தலைவர் அறபு உபாத்தியா பிருந்தவர். அவரை மில்லு யுத்தம் நடந்த காலத்தில் அட்மிரல்ஸிலிருந்த லார்டுநோர்த்துபுரூக்கு எண்பவர் குவேல் வாய்க்காலுக்குக் கிழக்கே வசித்த பதவிகளிடத்துக்கு ஓர் அந்தரங்க விதையமாய் அனுப்பினர், கயஃரே அரசாட்சிக்கு விரோதமாய் அந்த பதவிகளைத் திருப்படி விடுதற்காய் மேற்படி புறபஸர் 20 ஆயிரம் பவுன்களோடு அங்குசென்றனர். அது யுத்த காலமாயிருந்ததாலும் மேற்படி பணத்தில் 3000பவனை யெடுத்து கூடுதலாக வேலாப்பர் பாமரும் இராணுவத்தையும் கப்பற் சேனையையும் சேர்ந்த அவரின் இருதோழர்களும் வேலாமாறிப் பிரயாண நுசெய்யும்பொழுது அம்முன்று இங்கிலீங்காரர்களும் வேலுகாரர்களாய் எண்ணப்பட்டு கொல்லப் பட்டார்கள். அவர்களின் மரணத்துக்காகப் பழிவாங்கப்பட்டது. அவர்கள் கொல்லப்பட்ட வனத்துக்கு வெப்பினான்று கார்னல் வறன் எண்பவர் ஓர் சேனையோடும் கதீவிய அரசாட்சியால் கொடுக்கப் பட்டபதவிகளோடும் அனுப்பப் பட்டார். அவர் அங்கு போய்ச் சேர்ந்தவுடன் அக்கிரமத்தில் காணப்பட்ட பதவிகளான ஆண்களையும் பெண்களையும் பின்னொகளையும் மொத்தமாய் ப்பிழித்து குவேகக்குக் கொண்டு வந்து சிறைச்சாலையில் வடைத்து அவர்களுள் ஒரு பேர்களைக் கொல்லபைக் கொண்டு ஆக்கினைசெய்யக் கூடிய விதமாக மேற்படி, மூன்று இங்கிலீவியர்களைக் கொன்றதற்காய் அவர்களுக்கு விரோதமாக வழக்குக் கொண்டு வந்தனர். அவர் குற்றஞ்சு சரட்டு

தற்கு மனிதர்களைத் தெரிந்து கொண்டவிதம் ஒழுங்கற்றது. அவர் மற்யற்காரர்களோடு நேச மாயிருப்பது பேரத் காட்டி அவர்களை யொருவருக்குப் பின் ஒரு வராய்த் தமக்கருகே இருக்கச் செய்து அவர்களுக்குக் கோபியும் விகிறட்டும் கொடுத்து, அவர்களுக்கும் தமக்கு மிடையிலுண் பூப்ட்ட சம்பாத்தையை ஓர் துவி பாதிகரைக் கொண்டு மொழிபெயர்க்கச் செய்து அவர்களுட் தேவையான மட்டுப் பேர்களைக் குற்றப்படுத்தத் தக்க சாட்சியைச் சேர்ந்தனர். பின்பு அவர்களை வெளியாசாரத்துக்காய் ஸகாலிக்கிலுள்ள வோர் சுதேச் கோட்டுக் கனுப்ப, அக்கோடு அவர்களைக் கொலைக்குத் தீர்மானித்தது. அப்பொழுது அவர்கள் தூக்கப்பட்டார்கள். ஆகிலும் பழிவாங்குதல் அதனேடு நின்று விடவில்லை. அதற்கு ஆறுமாதத்திற்குப் பின் பிளன்று துரை சுவேசக்குப் போன்பொழுது வறன் பிடித்துக் கொண்டுவந்த மேற்படிப் பதிகளில் ஒரு கூட்டத்தைப் பெண்களோடும் பின்னோகளோடும் கண்டனர். அவர்கள் குற்றஞ் சாட்டப் படாதிருந்தும் சிறைச்சாலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய காரியத்தை மெஸ். பிளன்று மிஸ்றில் அக்காலத்தில் நியாய விஷயத்தில் அரசாட்சிக்குப் புத்தி சொல்லுகிற வராயிருந்த சார் பண்ணன் மக்ஸ் வல்லுக்கும் மெஸ்றர் கிளாட்ஸ் ரேன் மந்திருக்கும் தெரிவித்து அவர்களை விடுதலையாக்கினா. அத்காலத்தில் சுவேஸில் பிழிட்டவியக்களை மெஸ். பிளன்றுக்கு அறிவித்தனர். பெண்களைப் பிடித்ததற்காய் சார் பெ

ன்ஸன் மக்ஸ்வல் கோபங் கொண்டனர்.

1883 ம் ஆண்டின் மூற் கூற்றில் மிஸ்றில் பிழிட்டவியக்கள் சாட்டோடு நீதிக்கு விரோதமாய்ச் சமபவித்தாகிந்தையான காரியகள் தந்தாவில் அழுதியாவையும் அலக்லாண்டிரியாவில் சுலைமான் சாமியையும் தூக்கியதே. அவை கோயில் இங்கிலீஷ் காரியகாரரின் தூண்டு கோலால் சம்பவித்த காரியங்களைல்ல. ஆகிலும் அவ்விருவரின் குற்றம் அத்தாட்சிப் படுத்தப்படுவதில் பிழிட்டவிய துரைத்தனத்தாருக்கு விருப்ப மிருங்தது. அழுதியா ஆகிறவர் அறபி பாக்ஷாவின் சேனையிலிருந்த வோர் உத்தியோகத்தர். அவர் 1882 ம் ஆண்டு நடந்த யுத்தத்தின் துவக்கத்தில் தந்தாவில் கதிவைச் சேர்ந்தவரான தேசாதிபதியின் கண்சாட்டோடு இச்சிலைதவர்கள் சங்காரஞ்செய்யப் பட்டபொழுது குறுக்கிட்டு அதனைத் தடுத்தனர். சுலைமான் சாமியே சேனையின் தலைவராயிருந்து ஜான் மாதம் 11 ந்திக்கி அலக்லாண்டிரியாவில் கலகத்தை நிறுத்தினர். இந்த இரண்டு கலகங்களும் அறபியைச் சேர்ந்தவர்களால் தூண்டிவிடப் பட்டதென்று இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்தார்களியிருந்தனர். அவர்கள் தாம் மிஸ்றில் ஆயிதங்களோடு குறுக்கிட்டதற்கு அக்கலகங்களே காரணமென்று இல்லதம்பூல் கண்பறன்லில் லார்டுடப்பறினைக் கொண்டு தெரிவித்தார்கள். அலக்லாண்டிரியா சுடப்பட்டகாலத்தில் அதற்கு தீழுடிடினுரென்று சுலைமான் சாமி குற்றஞ்சாட்டப்பட்டதால் அவருக்கு விரோதமான வழக்கு பிழிட்டவிய வரசாட்சிக்குப் பல அன்னதாயிருந்தது. ஏனென்றால் அவர் குற்றவராயியாவது கொ

ண்டு அப்பட்டனைம் எரிக்கப்பட்டதற்காக பிறிட்டவியருக்கு ண்டாயிருந்த பொறுப்புக்குறை ந்துவிட்டதாலென்க. சுலைமான் சரமியைத் தூக்கியதற்காயும் மீண்டும் நடத்தப்பட்ட வேறு தூக்கி ரத்தியங்களுக்காயும் இங்கிலாங்கில் லோர்டு மன்றெடால்பு செர்சில் அவர்களால் மெஸ்றர் கிளாட்ஸ்ரேனின் அரசாட்சி மீது பழி சுமத்தப்பட்டது.

1886 ம் ஆண்டு லோர்டு லோல்ஸ்பெரி முதன் மந்திரியாகி மின்றை இங்கிலிஷியர் விட்டு விடுதல்கு சலத்தான் அவர்களோடு டிரமன் வுடபு பேசிய பொருத்தம் ர. தவறி லோர்டு குரேமர் கய்ரே வில் பூரண வதிகாரத்தோடு ஏற்படுத்தப் பட்டதோடு திருத்தங்கள் துவங்கப்பட்டன. நியாய விசாரணை செய்யும் கோடுகள் திருத்தப் பட்டன. சுதேசிகளுக்கிடையில் நீதி படிப்படியாய்த் திருத்தப் பட்டது. இந்தக் காலத்தைக் குறித்து லோர்டு குரேமர் தன்சாவை புஹாஷ்கில் பேசுகிறார். ஆகிலும் அந்தக்காலத்தின் துவக்கத்தில் ஓர் கொடுமையான காரியம் நடந்தது. அதைக் குறித்து அவர்யாதொன்றும் பேசுவில்லை. அது மில்லை சுதேசிகளுக்கும் மில்லை வூள்ள பிறிட்டவிய சேணக்கும் இடையில் வூள்ள சம்பந்தத்தைத் தாவக்கூடிய ஒர்குற்றச்சாட்டை விசாரணை செய்தபொழுது இராணுவ சட்டத்தை புதியபோகித்ததே. அந்தக் காரியத்தில் நீதியாவது சீர்திருத்தமான சட்டமாவது கவனிக்கப்படவில்லை. அது கிளா கிராமத்தில் காடை சுட்ட சண்டையைப் பற்றிய காரியமே. அது வருமாறு:—

வெல்ச் றஜிமன்றைச் சேர்ந்த கொடுமை வீத்து என்ற இரு

வுத்தியோகத்தர்கள் 1887 ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 27 ந் திங்கள் நாயிற்றுக் கிழமை கிளா பிரமிட்களுக்கு கய்வில் சாதாரண வுடையில் காடைசுடும் பொழுது நான்கு அறபிகளைத் தற்செயலாய்ச் சிறு சன்னங்களைச் சொன்னடு காயப்படுத்தி விட்டார்கள். அந்த அறபிகள் கோபங் கொண்டும் உறுக்கிக் கொண்டும் அவ்வுத்தியோகத்தர்களிட மிருந்தத் துப்பாக்கிகளைப் பறிக்கத் துணிந்த பொழுது அறபிகளுள் ஒருவர் கட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இன்னுமொருவர் காயப்படுத்தப்பட்டார். இதைக் கண்டவுடன் அயல் கிராமங்களிலிருந்த ஜனங்கள் கூட்டமாய் வந்து வுத்தியோகத்தர்களைப் பிடித்து அவர்களின் கைகளையும் கால்களையும் பொள்ளவருமாவு கட்டி வைத்தார்கள். பொலிஸ் வந்த பின்பு விடுதலையாக்கப் பட்ட மேற்படி வுத்தியோகத்தர்கள் மேற்படி விவசைத்தோடு சுதேசிகள் மதவைராக்கியத்தின் கொதிப்பைக் காட்டினர்க் களன்றும் அவர்களுக்குத்தக்கபாடம் பயிற்ற வேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப் பட்டது. அத்தீர்மானப்படி பல கிராமங்களிலுல்ல தலைமையான மனிதர்கள் காசயாலடிக்கப்பட்டார்கள். அந்த ஆக்கினையை ஸ்டாண்டர்டுபத்திரிகையின் கய்ரே கடிதர் கீழ் வருமாறு விவரிக்கின்றார்:—

“கிளா பிரமிட்களுக்கு கய்வில் பிறிட்டவிய வுத்தியோகத்தர்கள் தாக்கப் பட்டதைக் குறித்து கான் தந்திமார்க்கமாய் அறிவித்த விபரங்கள் சுரியானவைகளே. ஆகிலும் காசயாலடிக்கப் பட்ட

தோடு சில மறியற்காரர்கள் மீது தெண்டமும் விதிக்கப் பட்ட தென்று நான் தெரிவிக்கத் தவறி விட்டேன். மூன்று செய்குகள் தெண்டத்தைக்கொண்டும் சிறை யிருப்பைக் கொண்டும் ஆக்கினை செய்யப் பட்டார்கள். தீர்ப்பின் வியாழக்கீழமை பின்னேரம் 3 மணிக்கு மறியற்காரர்களின் கிராமங்களுக்குச் சென்றன. பதி மீதேறிய சுதேச பொலிஸோடு பலீக் பேரும் இங்கிலீஸ் இராஜாவு பொலிஸோடு கப்பறன் பிறீமனும் சமுகங் கொடித்தனர். இவர்கள் குதிரைப் பட்டாளங்களிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள். 60 வது நைபல் பட்டாளத்தைச் சேர்ந்த கப்பறன் மிட்டும் வங்கிருந்தனர். மறியற்காரர்கள் மூக்கோணத்தில் கட்டப்பட்டு கிளா மறியற் சாலையிலுள்ள பிற்டமலிய காவலர்களால் நன்றாய்க் கணசயைக் கொண்டு அடிக்கப் பட்டார்கள். மறியற்காரர்கள் முதியவர்கள் நன்றாய் ஆக்கினையைச் சகித்துக் கொண்டார்கள். இளையவர்கள் சத்தமிட்டார்கள். கணசயரல்டிப்பது குர்பாஷா லடிப்பதைப் போல் கடினமானதன்று. சுதேசிகளைப் பலமுறையும் முதுகிலும் காவிலும் குர்பாஷா லடிப்பது வழக்கம். ஓர் மாண்பத்திற் சிலர் அடிக்கப் பட்டப்பினர் போர்வீரர்களும் காவலர்களும் பொலிஸ்களும் அதே விதம் இன்னுமொரு கிராமத்துக்குப் போய் அங்கு சிலரை யடித்தார்கள். அப்பொழுது வெல்சுப்பட்டாளத்தின் தனகர்த்தான் கர்னல் தல்லக்கு வோர் சிறு பிரசங்கம் பிரசங்கித்து பிற்டமலியர் மிஸ்ரிலிருப்பது ஜூரோப்பியர்களையும் சுதேசிகளையும் பாதுகாக்க வென்றும் அவர்கள் அத்தேசத் துக்காய்த் தங்களிரத்தத்தைச் சிங்கியிருக்கிறார்களென்றும் ஒழுக்கை நிலைப் படுத்த விரும்புகிறார்களன்றும் கூறினார். ஆதலின் திரும்பவும் அவ்வாரை கொடுமை சம்பவித்தால் குற்றஞ் செய்தவர்கள் இதைப்பார்க்கிலும் கடினமாய் ஆக்கினை செய்யப் படுவார்கள் ஆகிலும் ஜூரோப்பியர்கள் சுதேசிகளைப் பலமுறையில் அவர்களின் வேளாண்மைகளையழித்துத் தன்பப்படுத்துகிறார்களென்பதைச் சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கின்றது. கயஞ்ரேவுக்கயலில் எப்பொழுதும் வேட்டைப் பெருட்கள் காணப்படுகின்றன. வேட்டைக்காலங்களுக்கிணவுடன் கிரீக்கர், இற்றாவியர், பிரூன்வியர், விவன்றியர், முதலியவர்களும் இங்கிலீஸியர்களும் வேட்டையாடப் போய்ச் சுதேசிகளின் பயிர்களைச் சேதப்படுத்துகிறார்கள். திரும்பத் திரும்பச் சுதேசிகள் மறுத்துரைத் திருக்கிறார்கள், ஆகிலுமென்ன செய்யலாம். கபிச்சுவேசன் (புறதேசத் தவர் தாம் செய்த குற்றத்துக்குப் புறதேச தானுகிபதிகளால் விசாரணை செய்யப்பட்டு ஆக்கினை செய்யப் படுதல்) குறுக்கிடுகின்றது. இது வோர் பெரும் வெட்கம். அறபிகளின் மீது விதிக்கப்பட்ட ஆக்கினைக்குப் பதிற் செய்யும் பொருட்டு இனிமேல் வேட்டைக்குச் செல்லும் பொழுது துட்கிர்த்தியஞ் செய்கின்ற ஜூரோப்பியனைப் பிடித்து யாதும் இரக்கமின்றித் துக்கி விடுகிறதாக கிராமங்களின் செய்துமார்கள் கூறி யிருக்கிறார்களன்று நான் இன்று கேள்விப்படுகின்றேன்” என்றதே.

மேற்படி, விஷயத்தைக் குறித் து மிஸ்ரா பிளன்று சொல்லுகிறதாவது:— “இந்த வழக்கு வெராகு நியாயத்தைச் சேர்ந்தது மல்ல. சேனுதிபதி கைக்கொண்ட வொழுங்கு லோர்டு குரேமரால் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்ட தோ அல்லவோ வென்று நான் திட்டமாய் அறிந்து கொள்ளவில்லை. ஆகிலும் அவரும் சீமையராட்சியும் அதை யொருவேளையேற்றிருக்கலாம். நான் இரண்டு வருஷங்களுக்குப்பின் நாட்டவாகளிடம் விசாரித்த பொழுது முதல் அறக்களைக் காயப் படுத்திய குடுதல் செயலாய்ச் சுடப்பட்டாலும் நாட்டவளைக் கொன்ற இரண்டாவது குடுதலேண்டுமென்றே அச்சத்தாற் சுடப்பட்டதை நூற்று அந்நாட்டவர்கள் ஒற்றுமையாய்ச் சூறினார்கள். அது அப்படியே நடந்த தென்று நான் உறுதியாய்ச் சொல்வதல்ல. அது அவ்விடத்தில் அப்படியே அறியப் பட்டிருக்கிறது. அந்த நாட்டவளைக் கொன்றதற்காக மேற்படி வுத்தியோகத்தர்கள் கோர்டு மார்ஷலைக் கொண்டாவது வேறு விதமாவது விசாரணை செய்யப் படவில்லை யென்று நான் எம்புகிறேன், என்றதே.

1890 ம் ஆண்டு சார் ஜோன் ஸ்கெட் மிஸ்ரு நியாய விஷய மந்திரிக்குப் புத்தி சொல்லுகிறவராய் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் உண்மையுள்ள மனிதன் மிஸ்ரு சட்டத்தில் மிக்க அனுபோகமுள்ளவர். கடேசிகளோடு உண்மையான பட்சமுள்ளவர். அவரின் கீழ் கடேச கோடுகள் திருத்தப்பட்டன. அங்கு நடைபெற்ற வியவகார விதி மாற்றப் பட்டது. நியாயத்தினாலும் மாற்றப் பட்டார்கள். அவர் உண்மையும் தன் னிஷ்டமு முள்ளவர்

களை நியாயத்திபதிகளாய் நியமித்தாரன்றிப்ரகாலத்தில் இங்கிலீசியரின்கட்டளைகளுக்குத் துணையாய் இருந்தவர்களைப்போன்றவர்களை நியமிக்கவில்லை. மேற்படி ஸ்கோட் காரியத்தில் நியாய விஷயமந்திரியின் சிலைமையிலிருந்த காலமெல்லாம் கடேச கோடுகளி லும் அவற்றின் தீர்ப்புகளிலும், அவை இங்கிலீசியர்களுக்கு விரோதபாயிருந்தாலும் சரி, நம்பிக்கை யுண்டாயிருந்தது. ஆகிலும் அவருக்கும் லோர்டு குரேமருக்கு மிகைடயில் கடேச அப்பீல் கோட்டுக்கு நியாயத்திபதிகள் நியமிக்கிற விஷயத்தில் எப்பொழுதும் விரோத முண்டாயிருந்தது. லோர்டு குரேமர் மிஸ்ரில் இங்கிலீசியரின் இராஜாக்க நிலைபரத்தைப் பலப்படுத்தற்காய்க் கோடுகளைத் தம் கருத்துப்படி நடத்தவும் நியாயத்திபதி யுத்தியோக யுகளுக்கு அதிகமான இங்கிலீசியர்களை நியமிக்கவும், இங்கிலீசியரின் கருத்துக் கிணங்கக்கூடிய கடேசிகளை மாத்திரமே நியாயத்திபதிகளாய் ஏற்படுத்தவும் விரும்பினர். ஸ்கோட்டோ இங்கிலீசியர்களைப் பார்க்கிலும் சாமார்த்திய முடியவர்களும் இங்கிலீசியர்களைப்போல் நம்பப்படத்தக்கவர்களும் கடேச நியாயத்திபதிகளுக்குட்பலர் இருக்கின்றார்களென்று எண்ணினர். இது கடேசியாய் சார் ஜோன் ஸ்கெட், முன் சார் பென்ஸன் மெக்ஸ்வல் செய்தது போல், விலகிக் கொள்ள காரணமாயிற்று. அது முதலே மிஸ்ரில் நியாய விரோதம் படப்பதும் நியாயத்திபதிகளின் தனிஷ்டத்தில் குறுக்கிடுகிறது ம் காணப்படுகின்றன.

மிஸ்ரிலுள்ள பிறிட்டவிய சேனைக்கும் கடேசிகளுக்கும் இடையிலுள்ள சம்பந்தம் சீர் திருத்தப்

படவில்லை. இங்கிலீஸ் போர்வீ கல வழக்குகளையும் தாம் பிறிட்ரர்களுக்கும் சுதேசிகளுக்கும் கடவிய சேஞ்சிபதியோடு சேர்ந்த யரூபிலும் அவச்சாண்டிரியா விலும் தெருக்களில் நடந்த சண்டைகளைப்பற்றிய வழக்குகள் பட்சபாத மில்லாமல் வழக்கமான கோடுகளில் விசாரிக்கப் பட்டன. ஆனால் உத்தி யோகத்தரகள் சேர்ந்திருக்கிற பாரதூரமான வழக்குகள் இராஜாங்கத்துக்கட்டுத் த நியாயக்களுக்காகக் கொடுக்க கோண்மையாய் நடத்தப்படுகின்றன. சுதேசிகளுக்கு சிரோதமான குற்றச்சாட்டுள்ள வழக்குகளே வழக்கமான சுதேச கோடுகளால் விசாரிக்கப் படுகின்றன. ஆனால் ஒருவரோல்ஜர் சுதேசிகளையடித்த வழக்கு இங்கிலீஸ் இராணுவ கோட்டில் மாத்திரமே கொண்டு வரப்படலாம். காரியம் இப்படியிருந்தும் தமது ஜனங்களுக்குச் சட்டப்படி பாதுகாப்புக்குறைவா யிருக்கிறதென்று இங்கிலீஸ் சேஞ்சிபதி முறையிடுகின்றார். 1894—95 ம் ஆண்டு குளிர்காலத்தில் சுவேலில் பிறிட்டில் கப்பற்காரர்களுக்கும் சுதேசிகளுக்கும் இடையில் ஓர் சண்டையுண்டு பட்டது. இதில் சுதேசிகளுக்குச் சரதாரன் கோட்டால் கொடுக்கப்பட்ட ஆக்கினை போதாதென்று லோர்டு குறேமரால் எண்ணப் பட்டது. இதற்காகவும் அக்காலத்தில் அவருக்கும் கதீவுக்கு மிடையில் கேசம் முறிந்திருந்தாலுமே லோர்டு குறேமரால் 1895 ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 25 ந் திகதியைக் கொண்டசட்டத்தைப் பலபந்தமாய் மிஸ்ருவர்ன்மேந்து ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்தனர். அச்சட்டத்தைக் கொண்டு மிஸ்ரைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிற பிறிட்டிலிய சேனையையும் பிறிட்டிலிய கப்பற் சேனையையும் தாவக்கூடியச்

கார் ஜோன் ஸ்கோட் மிஸ்ரில் உத்தியோகத்தில் இருந்தகாலத்திலேயே மேற்படி கீர்த்தி தீர்மானிக்கப் பட்டாலும் அது அவரால் துவங்கப்பட்ட தென்று சம்புகிறது வருத்தம். மேலும் மேற்படி புதிய கோட்டின் கெட்டசாயல்கள் ஸ்கோட் விலகிய பின்னே தோன்றின, தாம் நியாய விஷய மந்திரி யோடு சேர்ந்திருந்ததால் மேற்படி புது கோட்டுக்கு நியாயாதிபதிகளைத் தெரிந்து கொள்வதில் கெடுகிறைத் துதுக்கு கொள்ளலாமென்று ஸார் ஸ்கோட் எண்ணியிருக்கலாம். அவர்களே போய் விட்டதோடு கூட சகல தத்துவத்தையும் லோர்டு குறேமர் எடுத்துக் கொண்டதோடும் கூடுமிலைமை குறைந்து அற்றுப் போகிற எல்லைக்கு வந்திருப்பதும் தவிர மேற்படி சட்டம் எவ்வித அந்தியைச் செய்யத் தக்க தென்று இன்று சம்பவிக்கிற கொடுமைகளைக் கொண்டு நாங்களாரிந்து கொள்ளுகின்றோம்.

இந்தக் காரியத்தைப் பருப்பித் துச் சொல்லவே கூடாது. 1895 ம் ஆண்டின் சட்டப்படி கூட்டுக்குறை கோடுகள் கோர்ட் மார்ஷலைப் பார்க்கிறும் தன்னிஷ்டத்தில் குறைந்தவைகளாயிருந்தாலும், அவைகளால் விசாரணை செய்யப்படுகிற சுதேசிகளுக்குக் கோர்ட் மார்ஷலால் கிடைக்கிற பாதுகாப்பைப் பார்க்கிறும் குறைவான பாதுகாப்பே அவைகள் கொடுக்கின்றன. ஏனென்றால் யுத்தகால மல்லாத காலங்களில் ஒரு கோர்ட் மார்ஷலும் கொடுக்கக் கூடாத ஆக்கினைகளை மேற்படி கேடுகள் கொடுக்கக் கூடும். மேலும் அந்தக் கோடுகளின் நியாயாதிபதிகளுட் சில சுதேசிகளாயும் சில இங்கிலீவியர்களாயும் இருப்பதால் அவ்வாக்கினைகளின் வெறுப்பு சுதேச நியாயாதிபதிகளின் மீது எந்தப் படுகின்றது. சுதேச நியாயாதிபதிகள் இல்லாதிருக்கில் அவ்வெறுப்பு பிறிட்டவிய சேஞ்சிபதியின் மீதும் பிறிட்டவிய ஏஜன்றின் மீதும் தங்கும். மிஸ்ரின் கிறியினல் சட்டம் குற்ற மற்ற மனிதர்களைக் குற்ற படுத்தற்குப் பழிக்கஞ்சாதவர்களுக்குத் தனியாயிருக்கின்றது. ஒரு மிஸ்ருச் சுதேசியின் மனைவியை ஓர் இங்கிலீஷ் ஸோல்ஜர் பங்கப்படுத்தத் தனிநிதி பொழுது அவனை அந்தச் சுதேசி அடிப்பானுயின் அவன் 1895 ம் ஆண்டின் சட்டப்படி கொலைக்குத் தீர்மானிக்கப் படக் கூடும். அவ்விதமான வோர் அந்தியான காரியத்துக்கு தன்னாவை வழக்குக் கிட்டத்தட்ட வொத்திருக்கின்றது.

ஓர் பிறிட்டவிய ஸோல்ஜர் தன் ஜையித்தகாய் முறையிட்டு அம்முறைப்பாடு பிறிட்டவிய சேஞ்சிபதியாலும் பிறிட்டவிய ஏஜன்று கும் உறுதிப் படுத்தப்படுமாயின்

மேற்படி சட்டப்படி எவ்வித ஆக்கினையும் செய்யக் கூடும். ஆகிலும் அச்சட்டத்தை நடத்தக் கூடியது மிஸ்ரிலுள்ள பிறிட்டவிய சேஞ்சியின் உத்தியோகத்தர்களும் போர்வீரர்களும் இராணுவத்தையைச் செய்யும் பொழுது தாக்கப் பட்டால் மாத்திரமே. இதை மிஸ்ரைப்பற்றிய புளை பூக்கில் (1901) காணலாம். அதில் மிஸ்ரில் அக்டின் பிறிட்டவிய ஏஜன்றியிருந்த சார் ரனல் றட் உத்தியோகக் கடமையீ வில்லாத போர்வீரர்கள் தாக்கப்பட்டவழுக் கொன்று வழக்கமான கோட்டால் விசாரிக்கப் பட்டதைக் குறித்துப் பேசும் பொழுது 1895 ம் ஆண்டின் சட்டத்தைப் பற்றிக் கீழ் வருமாறு சொல்லுகிறார்:—

“அதிகத்துவங்களை யுடைய இன்னும் மொரு கோடிருக்கின்றது. அதன் தீர்ப்புகளுக்கு அப்பீலில்லை. அதை விசேஷமான காரியங்களில் மிஸ்ரைப் பிடித்திருக்கிற பிறிட்டவிய சேஞ்சியின் உத்தியோகத்தர்களுக்கும் ஆட்களுக்கும் விரோதமாயுள்ள குற்றங்களை விசாரணை செய்தற்குக் கூட்டலாம். இந்தக் கோடு அதுவுண்டாக்கப் பட்டதின் பின்னர் இரண்டு முறையே நான்றிய கூட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்விரு வழக்குகளிலும் தங்கடமையை யுத்தியோகவுடையில் கிறை வேற்றும் போர்வீரர்களுக்குப் பாரதாரமான குற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. ஆகிலும் இந்தக் காரியத்தை விசாரிக்க அந்தக் கோட்டைக் கூட்டுவது அக்கோடு வண்டாக்கப் பட்ட எண்ணத்துக்கும் கருத்துக்கும் விரோதமாயிருக்கும்” என்றே. தன்னாவை வழக்கு லுள்ள வத்தியோகத்தர்கள் சந்தோஷத்துக்குப் புறு வேட்டையாடப்

பேரனவர்களே யன்றி யுத்தி யோக கட்டமையை நிறை வேற்ற ப் போனவர்களால்லர். ஆதலால் அவர்களின் வழக்கை 1895 ம் ஜூன்தின் சட்டப்படி ஓர் விஷேஷ கோட்டைக் கொண்டு விசாரணை செய்யும் படி லோர்டு குரௌமர் கட்டளை பண்ணியது சட்டத்துக்கு விரோதமானதும் நீதியற்றது மான காரியமே.

லோர்டு குரௌமர் மேற் சொல்லப் பட்ட வரறு மிஸ்றில் நியாய விஷயத்தில் குறுக்கிட்டுச் சட்டத்தை நேருக்குவதால் மிஸ்றிகோடுகளின் தன்னிஷ்டத்துக்கும் நேர்மைக்கும் தீங்குன்டாகிற தாதால் இவ்விஷயத்தைக் கவனிக்கும் படி சார் எட்வர்டுகி ரேபை நெருக்குகிறது சட்டமையான காரியம்.

(இன்னும் வரும்.)

அலதீன் பேயின் கதை

(தொடர்ச்சி)

சென்ற பத்திரிகையில் அலதீன் பே ஆற்றுக்கருகாய் ஓர் அழிய பெண்ணைக் கண்டது வரை மற் சொன்னேம்.

அலதீன் குதிரையை நடத்திக் கொண்டு சென்றார். அவர் அப்பெண்ணை முகத்தை யதிகமாய் க்காணக் காண தம் குதிரையின் கடிவாளத்தை யிழுத்தியுத்து அதனைக் கடைசியாய் ஓர் தான் தத்தில் நிறுத்தினர். அவர் அப்பெண் னின் அழிகைக்கண்டுத் திகைத்து விட்டனா. முன் அவரை மயக்கி விட்ட அழிகு அவரின் மனத்திற் கொஞ்சக் கொஞ்சமாய்ப் பதி வாகி இப்பொழுது அதனைக் கவர்ந்து கொண்டது. அவரின் சௌந்தரியங்கள் ஒன்றின் பின் ஒன்றும் வெளிப்பட்டன. அவள் ஆற்றுக்கருகாய் இருந்து அதில்

தனது கால்களைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தனள். அவளின் கால்கள் வெறுமையானவைகளாயிருந்தன. அவளின் அலங்காரமான விலீப்பர்கள் கொஞ்சம் தாரத்தி லிருந்தன. அவளுக்கருகாய்த் தம்புரைப்போன்ற வோர் வாத்தியக்கருவி யிருந்தது ஆகி அம் அந்தப் பெண் ஆழிந்த சிந்தனையிலிருந்ததால் அவளின் வாத்தியமும் அவளைச் சுற்றியிருந்த வள்ளுக்குஞம் அவளின் எண்ணங்களை விட்டுத் தூரமாயிருந்தன.

அவள் அணிந்திருந்த சிறு அலங்காரமான சித்திரத்தையல் வேலைசெய்யப் பட்ட தொப்பியின் கீழால் அவளின் கழுப்பான நின்ட தலைமயிர்ச் சுருள்கள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. அவற்றின் சுபாவமான பள்ளப்புச் சூரியக்திரில் துலக்கமானதாயிருந்தது. முஸ்லிம் புடலையில் செய்யப் பட்டு அவளின் தொப்பியில் சேர்க்கப் பட்டிருந்தும் அவளின் சரீர முழுதையும் மூடக் கூடிய பருப்பத்தை யுடையது மாசியமுக்காடு பின்னே போடப் பட்டு அதன் மதிப்புகள் பக்கமையானபுற்றரையில் விழுந்து கொண்டிருந்தன. அவளின் கூந்தல்வளைந்த புயங்கள் மீது விழுந்து கொண்டும் அவளின் அழிகைப்புயங்கள் அவளின் உருண்டையான கரங்களுக்குப் பொருந்திய வைகளாயும் இருந்தன. அவளின் சட்டைக்களைகள் கட்டையானவைகளாயிருந்தனவால் கரங்கள் வெறுமையானவைகளாயிருந்தன. மனிக்கட்டில் சிறப்பான காப்புகள் போடப்பட்டிருந்தன. அப்பெண் உயர்ந்தவள். அழிகான தேகக் கட்டை யுடையவள். கருமைகலந்த பொன்னிரழுள்ளவள். அவளின் தோல் ஒளி யூடிருவதக்

தாயும் கண்ணங்களில் இரத்தம் பரம்புகிறதாயும் இருந்தன. முகம் வட்டமானதா பிருந்தது. தலை கழுத்தில் அன்னப்பட்சியின் தலையைப் போல் மெச்சத் தக்க தாய் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. அப் பெண்ணின் மேற்படி இலட்சண்களை அலதீன் சில நிமிஷங்களாய்ச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கவில் அவள் கண்களைப் பொத்திக் கொண்டு ஆலோசிக்கிறவளா பிருந்தனன். ஆகிலும் அவள் அந்தக்ஷணமே தலையை யுயர்த்திக் கண்களை விழித்து அலதீனைப் பார்த்த பொழுது அவளின் கண்களின் ஒளி அவரின் ஆத்மாவின் இருதயத்தில் களிப்பையுண்டாக்கி விட்டது. அவளின் உடைபெறுமதியான தென்று நாம் சைகையாய்ச் சொன்னேம். அவளின் உடைபென் சருகைவேலை யுள்ள கறுப்பு பட்டில் செய்யப்பட்டிருந்தது இரத்தினங்கள் பதிக்கப் பட்ட கொக்கி யுள்ள வோர். அலங்காரமான பட்டிகை யணிந்திருந்தனன். ஆகவே அவள் அந்தஸ்தும் மேன்மையுமின்ஸ் வோர் துரைசானியென்று அவளின் தோற்றுத்தால் விளங்கிறது. அன்றியும் அவள் அவ்வாருனவ ளன்பதைக் கொஞ்சங் தூரத்திலிருந்த வோர் அழகான கூடாரத்தின் வாயிலில் இரு வேலைக் காரப் பெண்கள் புத்தங்களைக் கொண்டலங்கரிக்கப் பட்ட புற்றரையிற் சாய்ந்து கொண்டிருந்ததைக் கண்ட அலதீன் நிச்சயமாய் அறிந்து கொண்டனர்.

மேற்படி வாசிப் புதுமானியர் தாம் கண்டவைகளைக் கொண்டு கவரப் பட்டு வசியைப் படித்தப் பட்டது ஆச்சரிய மல்ல. சகல தோற்றங்களும் பஞ்சேங்கிரியங்களை வெறிக்கச் செய்யத்தக்க

வைகளாகவே பிருந்தன. கீழேயுள்ள கற்கள் தானும் தெரியக்கூடிய தெளிவான ஆறும், கணித்திரள்கள் நிறைந்த கொப்புகளையுடைய நிழலிடுகிற மரங்களும், புற்றரையில் சிதறப்பட்டிருந்த பலவித இலட்சணங்களுள்ள இலட்சக் கணக்கான புத்தங்களும், அப்புத்தங்களி விருந்து கிளம்பும் பரிபளரும், மேகமற்ற நீலவரண் ஆகாயமும் அத்தனத்தை மோகா லோகத்துத் தெய்வப் பெண் வசிக்கத்தக்க வோர் நந்தவனமாக்கிவிட்டன. அதுதாம் கதைகளில் வாசித்திருந்த அதிசயமான அந்தரங்கமுள்ள தானங்களிலென்றே வென்று உற்சாயருள்ள வாசிபரான அலதீன் எண்ணினர்.

அந்தப் பெண் தண்ணைச் சமீபித்து வரும் குதினர்களின் அடிச்சத்தத்தைக் கேளாது மெய்யாகவே ஆழ்ந்த சிந்தனையிலிருந்தாளா அல்லது அலதீன் தனது அழுகைக்கண்டு மயங்கும் வரையில் மௌனமாயிருந்தாளா வென்று நாம் அறியோம். ஆகிலும் அவள் சில நிமிஷங்களுக்குப் பின் கண்களாத் திறந்து அலதீனைப் பார்த்து விட்டுத் திரும்பவும் கண்களைப் பெருத்திக் கொண்டன. திரும்பவும் அவள் கண்களைத்திறந்து வாசிப் புதுமானியரை கண்டுப்பார்த்து விட்டுச் சுடியாய்த் தன் கடமை நூபகத்துக்கு வந்ததுபோல் தனது முக்காட்டை பிழுத்து முகத்தை மூடிக் கொண்டன. அப்படி மூடிக் கொள்ளும் பொழுதும் தனது பராவையை அலதீன் மீது ஏற்ந்தனன்.

மேற்படி வாசிபரான மூல்வி ம் தமது கரத்தைத் தமது தொப்பிவரையில் உயர்த்தியும் தமது தலையைக் கொஞ்சம் சாய்த்தும்

மேற்படி துரைசானிக்கு ஆசார ஞ் செய்தனர். இதற்குள் அவரின் விசுவாசமுள்ள இரு ஏவந்காரர்களும் அலதீனீச் சமீபித்து அவரின் குதிரையின்ற விடத்துக்குத் தங்கள் குதிரைகளையும் நடத்திக் கொண்டு போனார்கள். இப்ரூகிம் துரைசானியைக் கண்டவுடன் திப்பிசுக்குப் போகிற நேரான வழியைக் குறித்து சாரித்துக் கொள்ளுத்தருகு தருணங்கிடைத்த தென்று என்னினர். ஆகிலும் ஹாபிஸ் வாசிபராயும் பெண்களின் சௌந்தரியத்தையுணரக் கூடியவராயும் இருந்தாலும் அப்பெண் முகத்தை மூடிக் கொள்ளும் பொழுது அவளின் முகத்தைச் சாட்டையாய்க் கண்டாலும் “அல்லாஹினுளை, அவளோர் அழகான பெண்” என்று மொழிந்தனர்.

“மெய்யாகவே அவள் சுவர்க்க லோகத்துத் தெயவப் பெண் னையிருக்கலாம், அவள் உலக மாத்ரகளில் ஒருத்தியாயிருக்கக் கூடாது” என்று அலதீன் பகர்ந்தனர்.

இப்ரூகிம் தமது வாசிப எஜமானின் பரவசமான உற்சாகத்தை விரும்பவில்லை யென்று அவரின் முகங் காட்டினாலும் அவர்தம எஜமானுக்கு மரியாதை வைத்தற்காய் யாதொன்றும் பேசாது மெளனமாயிருந்தனர்.

அலதீன் இன்னுங் கொஞ்சங்காரம் தமது குதிரையை நடத்தி அப்பெண்னினுந்த தான்துக்கு ஆறு மாருக்குள்ளே வின்று திரும்பவும் ஆசாரனு செய்து “துரைமகளே இது திப்பிசுக்குச் செல்லுகிற நேரான வழியோ வென்று தங்களிடம் விசாரித்தறியலாமா” என்று வினாவினர்.

“நீங்கள் வந்திருக்கிற திக்கின் படி இது நேரானவளியல்ல” என-

மு காதுக்கினிய சத்தத்தில் அந்தப் பெண் உத்தரங் கொடுத்தனர்.

“அந்த அவலட்சணமான நாட்டவைனைக் குறித்து எனக்குச் சங்தேக முண்டாயிருந்தது” என்று இப்ரூகிம் ஹாபிசுக்குத் தெரிவித்தனர்.

“ஆகிலும் அங்கே யோர் வழி பிருக்கிறது. அது நெடுங் தெருவுக்குச் செல்லுகிறது. ஆகிலும் இந்தத்தேசங்களை யறியாதவர்கள் அதைக்கண்டு கொள்ளுகிறது வருத்தம். நானும் திப்பிசுக்கே போகிறேன்” என்று சொல்லி விட்டு அப்பெண் அந்த பட்டில் பேச்சை நிறுத்தி விட்டனர். தான் அதிகமாய்ப் பேசி விட்டது போலும் தானும் ஜோர்ஜிய இராச்தானியாகிய திப்பிசுக்கு அலதீனேடு போகக் கேட்டது போலும் அவள் என்னினர்.

“குல மகளே, தங்களுக்குத் தக்க வழித்துணை யில்லாதிருக்கில் எங்களுடைய துணையை யேற்றுக் கொள்ளவிர்களாயின் வழியில் தங்களைப் பாது காத்துக் கொள்ள எனக்குப் பெருமையையும் சங்தோஷத்தையும் தரும்” என்று அலதீன் கூறினர்.

அப்பெண் உடனே உத்தரங்கொல்ல வில்லை. அவள் திரும்பவும் ஆலோசிக்கிறவளா பிருந்தனள் என்பது முக்காட்டுக் கூடாய்தோன்றிய அவளின் முகத்தின் குறிகள் காட்டின்; ஆகிலும் அவள் சடுதியில் தான் செய்யவேண்டிய காரியங்களைத் திட்டப் படுத்திக் கொண்டவளைப் போல் “அவ்வாறு தங்களோடு செல்லுவதில் யாதும் ஒழுக்கத்தவறின்று, உண்மையைச் சொல்ல வெளில் என்னேடு காவலாய்ச் செல்ல வியமிக்கப் பட்டிருந்த ஆண்கள் இன்னும் வரவில்லை. அவர்

களிங்கு வந்து என்னைக் காத்திருப்பார்க் கென்று என்னிய யான் நம்பிக்கை கெடுக்கப்பட்டேன். எனது ஏவற்காரர்கள் சமீபத்தி விருக்கிறார்கள், அவர்கள் தங்களின் ஏவற்காரர்களை மரியாதையோடு அங்கீரிப்பார்கள், நான் தங்கள் முன் வைக்கக் கூடியதைப் பெற்றுக் கொள்ள தங்களுக்குத் தயவிருக்குமாயின் தாங்கள் பிரயாணத்திற் செல்ல முன் உணவருந்திக் கொள்வதே நல்லது” என்று மொழிந்தனன்.

இதைக் கேட்ட அலதீன் குதிரையிலிருந்து பாய்க் கிறங்கிறேன் என்னை ஹாபிசிடங் கொடுத்தனர். இப்பொழுது சம்பவிக்கிற காரியத்தை இபுருசிம் துக்கிக்கிறவராய்த் தோன்றினாலும் தமது எஜமானை மறுத்து அவர் யாதொன்று நீஞ் சொல்லவில்லை: அவர் ஹாபி ஸோடு மேற்கூட துரைசானியின் கிரு ஏவற்காரப் பெண்களிருந்ததானத்துக்குப் போகும் பொழுது கூடாரத்தின் முன் சாய்க்கு கொண்டிருந்த அப்பெண்கள் எழுந்து அவர்களை யங்கிகிறத்தார்கள். கூடாரத்துக்குச் சமீபத்தில் மூன்று குதிரைகள் புற்றரையில் மேங்கு கொண்டிருந்தன. குதிரைச் சேணத்தில் விரிக்கிற ஆடைகளும் அழகான சேணங்களும் கூடாரத்துக்கு விருந்தன. ஏவற்காரப் பெண்களுள் ஒருத்தி கறுப்பு நிறமுள்ள ஹபசிப் பெண். மற்றவள் சொள்ந்திரியமான ஜோர்ஜிய வாஸிப்பப் பெண்.

வாஸிப் உதுமானியரின் ஏவற்காராக்களோடு நேசங்கொண்டாடும் வேளையில் நாம் அலதீனையும் அழகுள்ள அவ்வள்ளிய மாதையும் பற்றிக் கவனிப்போம். அந்தப் பெண் தனது சிறப்புள்ள ஈக்கையைக் கொண்டு தமக்கு

கருகே புற்றரையிலிருக்கும் படிக்கைகளைக் காட்ட அலதீன் உட்கார்ந்தனர். அப்பொழுது அம்மாதுதனது முக்காட்டை அகற்றி விட அவளின் முகத்தின் அழகைக் கண்ட அலதீன் அவளின் இலட்சணங்களைக் குறித்துத் தாம் முன் கொண்ட எண்ணங்களைப் பலப்படுத்திக் கொண்டனர். அவள் இருபது வயதுள்ளவளைப் போல் தோன்றினன். அவளின் முகரூபம் ஒழுங்கானது. கண்கள் பருப்பமானவை. அவை சில நேரம் பிரகாசமுள்ளவையாகவும் சில வேளை தயங்குகிறவைகளாயும் இருந்தன. அவற்றின் பார்வை இடைக்கிடை வாஸிப் உதுமானியர் மீது விழுந்து கொண்டிருந்தது. அவளின் வாய் சிறியதாயும் ஒடுக்கமான தாயும் இருந்தது. அவளின் உதடு நல்ல நிறமானது. அவள் பேசும் போது தோன்றுகிற அவளின் பற்கள் அவள்களுக்கிற அவளின் திருந்த முத்துகளைப் போல் வெண்மையானவை. அவளின் சுவாசம் வாசனையானதாயிருந்தது. இவ்வாறு அவளை நெருங்கிப் பார்த்த பொழுது அவளுக்காண வேர் பெண்ணென்று அலதீனுக்குமுன்னுண்டான் வெண்ணம் பூரணமாய்ப் பலப்படுத்தப்பட்டாலும், பெண்களின் ஆபர்னமான அடக்கமுள்ள கூச்சம் அவளில் கொஞ்சகுறைவாயிருப்பதை அலதீன் தனக்குண்டாயிருந்த அதிசய வெறியும் உற்சாகமும் தனிந்த பிறகு அறித்து கொண்டனர்.

“நான் தங்களின் அறிமுகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதற்கு ஓர்வெடு வெடுப்புள்ள நாட்டவன் சொன்ன பொய்யான செய்திக்குக் கடமைப் பட்டவனுயிருக்கின்றேன்” என்று அலதீன் அப்

பெண்ணுக் கருகாய்ப் புற்றரை யிலிருக்கும் பொழுது குறினர்.

“தாங்களும் தங்களின் ஏவற்கா ராக்கும் இங்கிருப்பதால் நான் பெற்றுக் கொள்ளுகிற பாதுகா ப்புக்கு எனக்கு வாக்குப்பண்ண ப்பட்ட காவலர்கள் வராதிருங் ததற்கே நான் கடமைப் பட்டவ னாயிருக்கின்றேன்” என்று அப் பெண் திரும்பவும் அலதீனே யுறுப் பார்த்தவளாய்ப் பகர்ந்தனர்.

“இந்த ஜோர்ஜிய மரகாணங்கள் யாத்திரைக் கார்கள் பிரயாணஞ்சு செய்தற்குப் பத்திரமான வையல்ல வெனபதை யான் அ னுபோகத்தைக் கொண்டு அறிந்து கொண்டேன்” என்று அலதீன் கூறினர்.

“யெய்யா, என்னை யொரு வேளை டித்துக் கொள்வார்களோ வெறு நான் அஞ்சகிறவர்களை நீர்நகித்திரோ” வென்று அப்பெண் வினவினர்.

“நீர் குறிப்பது கைரீகர்மாணி ன் கள்ளக் கூட்டத்தை யாயின் அந்தப் பயங்கரப் படத்தக்க கள் என் மெய்யாகவே யுள்ளவரென்றும் அவனைப் பற்றிய செய்தி கவலையற்றவர்களைச் சந்தோஷப் படுத்தவும் பின்னைகளைப் பயமுறுத்தவும் கட்டிக்கொள்ளப் பட்ட கதையல்ல வென்றும் கான் உறுதியாய்ச் சொல்லக் கூடியவனுயிருக்கின்றேன்” என்று அலதீன் மொழிநகரனர்.

இவ்வாறு அலதீன் சொன்ன வுடன் அப்பெண்ணின் முகத்தில் அச்சந்தோன்றிற்று. “அந்தக் கள்ளர்களோடு நீர் முட்டிக் கொண்டிரோ” என்று மேற்படிப்பெண் அச்ச முள்ள சத்தத்தில் வினவினர்.

“இன்று காலமே அவர்களையான் சந்தித்தேன். ஆகிலும் எ

ங்களுக்கிடையி லுண்டான சன்னடையின் முடிவு அவாகஞ்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்க வில்லை. அன்றால் இப்பாழுது அந்த சமாசாரத்தைப் பெறுமாட்டியே தங்களுக்குச்சொல்ல நான் இங்கு வரமாட்டேன்” என்று அலதீன் விடைப்பகர்ந்தனர்.

பின்பு அலதீன் தமக்கும் கள் எர்களுக்கு மிடையில் நடந்த சண்டையைப் பற்றிய காரிபங்களை விவரித்துச் சொன்னார். அப்பொழுது மிக்க வழுகுள் அப்பெண்ணின் முகத்தில் அச்ச மும் ஆச்சரியமும் தோன்றின. “அலதீன் தப்பிக் கொண்டதற்காகவும் அவரின் ஏவற்காரர்களுடையவும் சாமார்த்திபத்துக்காயும் அவ்வுது மானியங்க்குச் சோபனங்கூறி னான். மேலும் தன்னுடைய நாமம் மிர்ரா என்றும் தான் திப்பி வில் வசிப்பவளோ யும், ஆகிலும் ஐசுவரிய முள்ள வர்த்தகராயிருந்த தன் பிரதா மரணித்ததால் தான் ஒர் தூரமான பட்டனத்துக்குப் போகவேண்டியதாய் கேரிட்டதென்றும், அந்தப் பணிவிடையை முடித்துவிட்டுத் தான் தனது ஏருக்குத் திரும்பிப்போகிறதாகவும் அம்மாது அலதீனுக்குத் தெரிவித்தான்.

இன்னும் “எனது பிரயாணத்தில் எனக்குத் துணையாய் வருத்தற்கு வோர் மெய்க்காவலை எனது கேசர்கள் ஆயத்தப்படுத்தி யிருந்தார்கள். ஆகிலும் நான் கால கேரத்தின் அருமையால் ஏய்க்கப்பட்டும் வழியிலுள்ள ஆபத்துகளை மறந்தும் எனது ஏவற்காரப்பெண்களோடு புறப்பட்டு விட்டேன். காவற்காரர்கள் வங்கு என்னை யெட்டிக்கொள்வார்களென்று நம்பி யிருந்தேன். நான் பகல் கேரத்தில் அலக்கமான ஜல

ங்களின் பள்ளத்தாக்கு என்று அழைக்கப் படுகிற விந்தத் தான் தத்தி விருப்பேண்டு தெரிவித்து விட்டோவந்தேன். அறியப்படாத வேதோவொரு காரணத்தால் அந்தக்காவல் இன்னும் வரவில்லை. இந்த விசுவாச பங்கத்தால் அச்ச முண்டாகி யான் துக்கத்தோடு சிங்தித்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே கணவானே நீரும் உமது ஏவற்காரர்களும் இவ்விடத்திற்கு வங்கு சேர்ந்திருகள்” என்று மிர்ரா ரா மொழிந்தனள்.

“இப்பொழுது அழகிய மிர்ரா வே நீர் அஞ்சவும் கோபங் கொள்ளவும் வேண்டியதில்லை. அந்தக் காவலை யுமக்குத் தருதற்கு நான் தற்செயலாய்க் குடியவ கை விட்டேன். காவலில்லாமல் தாங்கள் பிரயாணஞ்ச செய்வது ஆபத்தான காரியம். நானும் நீங்கள் ஸிந்திருக்கிற படி திப்பிசுக்கே போகின்டன். அங்கு எனக்குக் கொஞ்சம் பிரதான வேலையிருக்கிறது” என்று அலதீன் சொன்னார்.

இதற்கிடமாக அவர் யாதோன்றுஞ்சொல்லவில்லை. தமது விலைமையையும் சொந்தக் காரியங்களையும் தாம் திப்பிசுக்குப் போகிற அலுவலையும் அலதீன் தெரிவிக்க வில்லை. அப்பெண் மரியாதையும் நாகரிகமும் மூன்றாவள். ஆதலால் அவள் மேம்படி காரியங்களையறிப்பத் தேடவுமில்லை. ஆகை ஒரும் அவர் தமது நாமம் அலதீன் என்று அவனுக்குத் தெரிவித்தனர். அவர் இரு ஏவற்காரர்களுக்கும் அப்பெண்ணின் ஏவற்காரர்களோடு பிரயாணஞ்ச செய்தார்கள். ஆகை ஒரு கருக்கும் அம்மாயிருந்தனர். அந்த ஹபசிப் பெண் தமமோடு பேசத் துணியும் போதெல்லாம் இப்பூசிம் தடித்துக் கொண்டனர். ஹாபிலோ மற்ற அழகான ஜோர்ஜிய பெண் கேணு உஸலாசமாய்ச் சம்பாவி த்தனர். அலதீனும் மிர்ராவும் அவர்களின் ஏவற்காரர்களைப் பார்க்கிறும் இருபது மாறக்கு மூ

வர்கள் சில சிறந்த ஆகாரங்களை சர்பத்தோடும் மதுபானத்தோடும் புற்றரையில் வைத்தார்கள். சுற்றியிருந்த மரங்களிலிருந்து பழங்கள் பறித்தெடுக்கப் பட்டன. மிர்ரா ஜோர்ஜிய தேசத்தவளாயும் கிறிஸ்து மதத்தை யனுசரிப்ப வளாயும் இருந்ததால் அவள் மதுபானமருந்துவதைத் தடுக்க யாதொன்றும் இருக்கவில்லை. ஆகை ஒம் அவள் அதைக் குடியாது சர்பத்தைக் குடித்தனள். அலதீனே வோர் மூலவிம். ஆதவின் அவர் வெறியாக்கும் குடிப்பைபத் தொடர்வில்லை. இருவரும் சருபத்தைக் குடித்தார்கள். அவர்கள் பொது விஷயங்களைக் குறித்தும் பிரதானமாய் அத்தேசத்தின் தோற்றுத் தின் அழகைக் குறித்தும் சம்பாவித்தார்கள். அப்பொழுது அலதீன் தம்மோடு புதிதாய் அறிமுகமானவளின் இன்பக்கத்தையும் யூகத்தையும் கண்டு அகமகிழிந்தனர். மிர்ராவும் அலதீனின் சாதுரியத்தைக் கண்டதிசயித்தனள்.

பின்பு சகலரும் குதிரைகளிலேறிக் கொண்டு பிரயாணமானார்கள். அலதீன் சிறப்பான மிர்ராவுக்கு கருகர்ச்சவாரி செய்தனர். அவரின் இரு ஏவற்காரர்களுக்கும் அப்பெண்ணின் ஏவற்காரர்களோடு பிரயாணஞ்ச செய்தார்கள். ஆகை ஒம் தாடியுள்ள இப்பூசிம் தமமோடு சென்ற ஹபசிப் பெண்ணேடு யாதொன்றும் பேசாது துக்கமான சிங்தனையோடு மென்னமாயிருந்தனர். அந்த ஹபசிப் பெண் தமமோடு பேசத் துணியும் போதெல்லாம் இப்பூசிம் தடித்துக் கொண்டனர். ஹாபிலோ மற்ற அழகான ஜோர்ஜிய பெண் கேணு உஸலாசமாய்ச் சம்பாவி த்தனர். அலதீனும் மிர்ராவும் அவர்களின் ஏவற்காரர்களைப் பார்க்கிறும் இருபது மாறக்கு மூ

ன்னே சென்றார்கள். அவள் குதி ரையில் சூவாறி செய்த இலகுவை யும் அலங்காரத்தையும் சிறப்பை யும் கண்டு அலதீன் அதிசயித்த வார். அவள் குதிரைப் பரிசைக் கிழ்தையை நன்றாய்க் கற்றவளா யுத் தோன்றினன். அவளின் குதிரை அமைத்தியாறிருந்தாலும் யிக்க ஆணையெயுள்ளது. ஆதலின் தைரியமில்லாதவர்கள் அதிலேற த் துணியர்கள். அதன் பிறப்பை கடாட்டக் கூடிய வோர் அடையாளம் அதன் இடிப்பிலிருந்தது. ஆகிலும் அலதீன் தந் தேசத்து க்கு வெளியே யுள்ள இந்தக்காரி யங்களை யாகிஷாய்யிராதவர். ஆதலின் அக்குதிகா யெவ்வித அருமையான சிறப்புள்ள ஜாதியிலுள்ள தென்று அவள் அறியவில்லை.

அவரும் மிர்ராவும் பல விஷய கடனைக் குறித்துப் பேசிக் கொண்டு போனார்கள். அப்பொழுது அவள் யிருதுவாயும் தந்தெயலாயும் சில வார்த்தைகளை மொழிந்தனன். அவற்றைக் கொண்டு அவளோடு பாக்கிய மூள்ள சுதந்தர வாளியென்றும் அவளே அவளின் ஏசமாட்டி யென்றும் அவள் கவனித்தற்கு அவள் மீது அவளின் இனத்தவர்களின் அதிகாரம் யாதொன்று யில்லை யென்றும் அவள் சீவியத்தின் சகல கரியங்களிலும் அவளின் எண்ணப்படி நடக்கலா மென்றும் அலதீன் அறிந்து கொண்டனர். அவள் அறிமுகத்தாலுண்டாகிற நேசத்தால் உபாயமற்ற தன்மையில் அவ்வாறு பேசுகிறது போலிருந்தாலும் அவள் கெய்திகளை மறைக்காது அதிக பழக்க மூள்ளவளைப் போல் தம்மோடு பேசுகிறுள்ளன்று அலதீன் எண்ணிய தோடு தமது கண்கள் அவளின் அழகை வியக்கின்றவைகளாயிருந்தாலும் தம

தமனம் மயக்காதிருக்கச் செய்து கொண்டனர். ஆகிலும் அவர் அம்மாதுக்கு மிக்க மரியாதையுள்ளவராகவும் நாகரிக மூள்ள குதிரைவீரரான தாம் தம்மோடு பிரயாணஞ்சு செய்கின்ற வேர் அழகிய மாதுக்கு எந்த மட்டுக் கவனஞ்சு செலுத்த வேண்டுமோ அந்த மட்டுக் கவனஞ்சு செலுத்துகிறவராகவும் இருந்தனர். சாயங்காலத்தின் நிமுலகள் ஒடுக்கி மாலைவளிச்சம் தோன்றிட வூணமுள்ள பகல்காலத்தின் எழுச்சி அமர்ந்தவுடன் மிர்ராவின் சதம் மிருதுவாகிவிட்டதோடு அவளுடைய பாலையில் உருக்கத் தக்க பேச்சு அதிகப்பட்டது. அங்கேரத்தின் அதிகாரத்தை அவன் உணருகிறவளாயிருந்தனன். ஏதோவோரு வழியாய்—அதை அலதீன் அறியவில்லை—சம்பாஷணை—அன்புக்குத் திரும்பிவிட்டது. மிர்ரா சிற்றின்ப பெருமூச்சொன்றை யெறிந்து விட்டுத் தான் காமத்தைக் கணவிலூந்திருப்பதே யன்றி அதுபோகத்தாலறியவில்லை யென்று கூறினன். மேலும் அம்மாது தான் பாக்கிய மூள்ளவளாயும் தானே தன் எசமாட்டியாயும் தன்னைத் தனது செல்வத்துக்காரய்ச் சுற்றி இருப்பவர்களைத் தவிர வேறு நேசர்களில்லாதவளாயும் இருந்தும் தானின்னும் விவாகஞ்சு செய்யாதிருப்பது அதிசயமாயிருக்கலாமென்றும், தன்னை மன முடிக்க கேட்பவர்களில்லாமல்ல வென்றும், தனது இன்பத்தை யொப்படைக்கக் கூடிய வொருவரைத்தான் சந்தித்துக் கொள்ளவில்லை யென்றும், தான் பல அழகான கதைகளை வாசித்திருப்பதாலும் வரய் மொழியாய்ச் சொல்லப் பட்ட கட்டுக் கதைகளைக் கேட்டிருப்பதாலும் தன் மனதுக் கடுத்-

த வொருவர் வரும் வரையிற் பார்த்திருப்பதாயும் பகர்ந்தன ஸ்.

சில மனித்தியாலமாக வொரு வரை யொருவர் அறிந்து கொண்டவர்களும், தாங்கள் பேசகிறதைத் த் தங்கள் ஏவற்காரர்கள் கேட்கக் கூடாத மட்டுத் தூரத்தில் தனிமையாய் பிரயாணஞ் செய்பவர்களும், மிருதுவரன் மாலை வெளிச்சத்தில் மரங்களின் விழல்களுக் கூடாய்ச் செல்பவர்களுமான ஓர் வாலிப் துரைமகனும் ஓர் வாலிப்ப் பெண்ணும் பேசுதற்கு இது தக்க விஷய மென்றெண் ணி விட்ட அலதீன் “தங்கள் மனதுக்கந்தவ ரெவ்வாருனவர்” என்று கேட்டனர்.

அப்பொழுது மிர்ரா தன் மனத்திலுள்ளவரை விவரித்தாள். அவரையே தான் உவக்கக் கூடுமென்றும் அவரே தனது இருதயத்தையும் தனது கையையும் தனது செல்வத்தையும் பெற்றுக் கொள்வார்கள்றும் சொன்னாள். தன் முன்னே விருப்பவரைக் காநோத்தவனைப் போலும் தனது சொந்தத்துத் தி யோடு பேசுகிறவளைப் போலும் பேசினாள். துவக்கத்தில் அலதீன் தன்று செலிக்குக் கேட்பதை விசுவாகிக்கக் கூடாத வராயிருந்தாலும், அகந்தை பீற்ற அவர் தம் மனத்தில் படிப்படியாயுண்டாகும் சந்தேகத்தையொப்புக் கொள்ளாது, கடைசியாக சிறப்புள்ள மிர்ரா சொல்லும் வர்ணிப்புத் தம்முடையதே யென்பதை நிச்சயமாய் அறிந்து கொண்டனர். அவள் அவரின் சரிரத்தின் அழகையும், அவரின் தத்துவத்தையும், சாதுரியத்தையும், உதாரகுணத்தையும், வீரியத்தையும் விவரித்தனன். ஒரு பக்கத்தில் அவள் மேற்படி குறிகளை நுண்

ணியமாய் ஆராய்ந்தறிந்து கொண்ட சமர்த்தைத் காட்டினாள். மறு பக்கத்தில் தற்பேரது சித்திரிக்கப் பட்ட பிரதிமை தம்முடையதே யென்று நம்பிவிட்ட அலதீன் தம்மைத் தாம் இதற்கு முன்னால் திருந்தலைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய் அறிந்து கொண்டார்.

“இப்படிப் பட்டவரே என் எண்ணத்துக் கடித்தவர். லீனோர் அலதீனே இவ்வாருண வொருவர் இவ்வுலகத்திலிருக்கின்றாரே என்று எண்ணுவிட்றா. அப்படி இருப்பின் அவரின் இருதயத்தை நான் வசியப் படுத்திக் கொள்ளவே என்று நான் எம்பலாமா?” என்று மிர்ரா கேட்டனர்.

“மிர்ரா பெருமாட்டியின் சௌந்தரியும் சாதுரியும் அவர் எந்த இருதயத்தைக் கவர்ந்து கொள்ள நாடுகிறோ அதை வசியப் படுத்திக் கொள்ளும்” என்று தமது நிலைபாத்தின் அந்தக் கேட்டை யுணர்ந்து கொண்ட அலதீன் விடைப்பகர்ந்தனர்.

மிர்ரா தம்மைப் பார்த்ததையும் அவனுடைய முகத்தில் சங்தோஷ குறி யுண்டாயிருந்ததையும் அலதீன் கண்ணி கொள்ளுதற்குப் பேரதிய வெளிச்சம் மாத்திரம் அந்த மாலை நேரத்திலுண்டாயிருந்தது. சில நிமிஷங்களின் பின்பு தாழ்ந்த சத்தமாய் “இவ்வித வோர் பிரியமான கணவுக்கு நானிடங் கொடுக்கலாமோ. என்மனதுக் கடுத்தவரையான் கண்டு கொண்ட பொழுது அவர் எனது எண்ணத்துக் கிசைவாரா” என்று அவள் கேட்டனள்.

“பெருமாட்டியே, உங்கள் எண்ணத்திலுள்ளவர் பூரண இலட்சனத்தை யுடையவர், அவ்விதமான வொருவரை இலகுவிற் கண்டு கொள்ளக் கூடாது” என-

இ அலதீன் உல்லாசத்தோடு சிறித்துக் கொண்டு கூறினர்.

அப்பொழுது மிர்ரா தனது குதிரையை அலதீனுடைய குதிரைக்குச் சமீபத்திற் கொண்டு வந்து தாழ்ந்த சதத்தில் “அப்படிப்பட்டவர்காணப்படார்” என்று காதுக்குட்சொன்னார்.

மெய்யா என்று அலதீன் மொழிந்து விட்டு “அதோ வெளிச்சங்கள் தெரிகின்றன. நாங்கள் இரவில் தங்கக் கூடுமென்று தாங்கள் சொன்ன கோபுரம் இதோ விருக்கிறது. நாங்கள் குதிரைகளைக் கதியாய் நடத்துவோம். நாங்கள் வழியில் அதிகங் தாமதப்பட்டோ மென்று என்னுகின்றேன்” என்று கூறினார்.

அப்பொழுது மிர்ரா அலதீன் யுற்றுப் பார்த்து அவரில் எந்த மட்டுக் காரிய சித்தியைத் தனது சம்பாஷங்களை யுண்டாக்கியிருக்கிற தெற்றும் தன்னை அவர் அப்கூத்தோடு பாவிக்கிறாரா அல்லது தான் சொல்லியதையவர் ஒப்புக் கொள்ளப் போதிய அளவு தான் விளக்கமாய்ப் பேச வில்லை யென்று என்னுகிறாரா வென்றும் அறிந்து கொள்ளத்தேடினார். அவன் பார்த்ததை அலதீன் காணவில்லை. அவர் தமது சொல்லுக்குச் செயலை யினக்குத்தற்காய்த் தமது குதிரையை முன்னே செலுத்தினார். அப்பொழுது மிர்ரா “நான் சொன்ன கோபுரம் இது வல்ல. நாங்கள் இன்னுமொரு மணித்தியால்லம் போக வேண்டும். அந்த வெளிச்சம் ஓர் சிறு கிராமத்தில் எரிகின்றது. நான் இந்த வழியாய்ப் பிரயாணஞ்சு செய்திருக்கின்றேன். இது வெளவுவாரு விரலிடையையும் நான்றிவேன்” — என்று சொன்னார்.

“நாங்கள் சில சிமிஷங்களுக்காவது இந்தச் சிறு கிராமத்தில் த

ங்க வேண்டும். எங்கள்குகிரைகளுக்கு ஓய்வும் உணவும் கொடுக்க வேண்டும். அவைகள் உணவில்லாமல் இன்னும் ஒரு மனித்தியால் சுவாரி செய்யக் கூடா. அவை இன்று பகல் பிரயாசமான வேலைகள் செய்திருக்கின்றன” என்று அலதீன் பகர்ந்தனர்.

“லீனோர் அலதீனே நீர் எண் தூகிற படியே யாகட்டும். ஸீரே காவலராயிருக்கின்றீர். உமது கட்டளைப் படியே நாங்கள் கடக்க வேண்டும்” என்று மிர்ரா சிரித்துக் கொண்டு மறுஷமாயில் சொன்னார்.

(இன்னும். வரும்)

ஓர் சட்பாஷனை

வாவிபண்—அஸ்ஸலாமு அலீக்கும்.

வயோதிபர்—வஅலைக்கு மூஸ்ஸலாம், வா மகனே, இரு. உன்சக மெப்படி.

வாவி.—என் பிதாவே சுகம் நல்லது. சென்ற முன்ற நான் தங்களோடு பேசும் பொழுது தீனையறிகிறதாவது ஈமான் இல்லாம் இஹ்லான் ஆகியவற்றையறிகிறதே யென்று சொன்னீர்கள்லவா. ஈமானுவதென்ன?

வயோ—தருகு சல்லவல்லாகு அலீகிவல்லம் அவர்கள் போதித்ததை விசுவசிப்படதே. அவ்விசுவாசம் ஒருந்து தனமைகளில் இருக்கின்றது.

வாஸி.—அத்தனமைகளை விபரி ப்போகளாக.

வயோ.—சமான் மலக்குகளாகிய தேவ, தாதர்களில் இயல்பானதாகவும், அன்பியாக்களான தீர்க்க தரிசுகளில் காக்கப்பட்டதாகவும், ஸாவிழ்ரீன் களென்ற கல்லெலாமுக்க மூள்ள மூஸ்லிமகளில்

அல்லாகுத் தஆலாவால ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டதாகவும், வழிகெட்டவாகளில் நிலையற்றதாகவும், முனுசிங்க ஜென்ற வஞ்சகர்களில் பற்றித்துக் கொள்ளப் பட்டதாகவும் இருக்கும். மேலும் சமான் தகுதியை இதுதியாரிய்யாவென இருப்பிரிவாகும்.

வாலி.—அப்பிரிவுகளீன் விதத்தாாசமென்ன?

வயோ.—அல்லாகுத் தஆலாவை அததாட்சிகளைக் கொண்டாராய்ந்தறியாமலதாய் சங்கத குருமார் முதலியவர்களின் சொல்லையொப்புக் கொண்டு விகவாசிப்பதே தகுதிதடையா சமான். அல்லாகுத் தஆலாவைப் பற்றியோசித்து அத்தரட்சிகளைக் கொண்டாராய்ந்து நட்புவதே இகுதியாருடைய சமான். மேலும் சமானக்கு ஆறு ரூப்புகளுண்டு.

வாலி—அந்த குறுங்கள் எவை.

வயோ— அல்லாவைக் கொண்டும் (ஆம் துவில்லாகி), அவனின் மலக்குகளைக் கொண்டும் (வமலாவிகதிகி), அவனின் வேதங்களைக் கொண்டும் (வகுதுவிகி), அவனின் நகுல் மார்களைக் கொண்டும் (வறுவில்லிகி), கடைசிநாளைக் கொண்டும் (வல்யவுமில் ஆகிறு), கற்பனையைக் கொண்டும் அதில் நலவானதும் தீங்கானதும் அல்லாகுத் தஆலாவில் சின்றுமே (வல் கதுரிகைகி வஷர்ரிகி மின்ஸ்லாகித் தஆலா) என்றும் சமான் கொள்வதரம். இவைகளை சமானின் ரூபுங்கள் ஆனால் சமான் தீனின் காங்கு ரூபுங்களிலொன்று ருக்கு ஜென்றதற்காக்கத் தம் தூண்.

வாலி.—இன்னை தீனின் (மார்க்கத்தின்) மற்றய மூன்று குறுங்களும் மெவை?

வயோ.—இல்லாம். தெளுறீ

து, மஃஸ்பா ஆகியவைகளே:

வாலி.—சமான். இல்லாம், தொற்றிது, மஃஸ்பா ஆகியவைகளே மார்க்கத்தின் தூண்களாயின் இல்லான் எதைச் சீர்க்கது,

வயோ.—தெளுறீதும் மஃஸ்பாவும் இல்லானைச் சேர்ந்ததை. இதனையான் உனக்குப் பின்னால் தெரிவிப்பேன்.

வாலி.—அல்லாகுத் தஆலாவைக் கொண்டமான் கொள்வதெல்லீதா.

வயோ.—அல்லாகுத் தஆலாவொருவனைன்றும், தன் னுடையதாத்து சிபாத்து அஸ்மா அபுஆல் ஆகியவைகளில் இணை துணையற்றவ ஜென்றும், உண்மையும் பூர்வமும் ஆகியமையும் ஒப்பின்மையும் தன்னிற் குறுப்பிருத்தத்தும் ஒருமையும் றாசின்றி ஹயாத்தும் புத்தியின்றி அறிவும் இதயமின்றி நாட்டமும் அவயவ மின்றித்தத்துவமும் செவியின்றிக் கேள்வியும் கண்ணின்றிப் பார்வையும் நாவின்றிப் பேச்சு மூன்று வென்றும், இல்லாமை அழுர்வும் அழிவு உவமையாதேனு மொன்றி விருத்தல் பன்மை மரணம் முடம் கார்மம் ஏலாமை செவிடுக்குருடு ஊமை முதலியவைகளற்றவென்றும், மாதா பிதா மனீஸி விமக்கள் ஊன் குடிப்பு உறக்கம் மற்று சங்கேதாஷம் துக்கம் நசல்சுகம் வருணம் குணம் நீளம் அகலம் ஆண்பெண் அலி என்னும் மட்டுத் திட்டங்களி லடங்காதவு ஜென்றும், காலம் திசைகோணம் ஜூயறிவு சங்கேதகம் சூசாட்டம் ஆகியவைகளி லேதாவதவைனிலெவுத்திக் கொள்ளாதவன் என்றும், அவனின் செயலுக்குக்காலம் கருவி தாமதம் தடை மிடை பிசையாசை கடை ஆகியவைகள் எற்றவன் என்றும், அவன் ஆக்காமல் ஆவ

தம வளர்க்காமல் வளர்வதும் அழிக்காமல் அழிவதும் இல்லையென்றும், அவனே வணக்கப்படுவதற்குரிமையானவரென்றும் உண்மையாய் அறிந்து ஈமான் (விகாரம்) கொள்வதே. .

வாலி.—மலக்குகள் எப்படிப்பட்டவர்கள்.

வயோ—மலக்குகள் துளிலினும் படைக்கப்பட்டு இன்தத் துறையை நந்து குணத்திற்கிறங்களுண்மை கூற கூட ஆண்பெண் மாதாபிதாமளை வியக்களாதியவைகள் எற்று குபிர் பொய் அவிச்வாசம், துரோகம், பெரும்பாவம், சிறப்பாவம் முதலிய எவ்வித குற்றநங்களையும் விட்டு நீங்கி மாருத பூரண அறிவைப் பெற்று தஸ்பீகு யூ தக்டீகதுமீ து தஃபீலாதியவைகளை ஊண்கு டிப்பாக்கி அல்லாகுத் தஆலாவின் ஏவலுக்கொருக்காலும் மாறுபடாத மயங்குமகளைன் நூம் நாமம் பெற்ற பரிசுத்தவான்கள்.

வாலி.—அல்லாகுத் தஆலாவின் வேதங்கவைவை?

வயோ.—அல்லாகுத் தஆலாவின் திருஷ்ணமாகிய நான்கு வேதங்களில் தவிருது வேதம் அபுரூபிப் பாதையில்லையீ மூலா அலைகிள்ஸலரமுக்கும், சபூாவேதம் யூ னுனிப்பாதையில் நபிதாதூது அலைகிள்ஸலரமுக்கும், இங்கீல் வேதம் சுரியானிப்பாதையில் நபிச் சூரா அலைகிள்ஸலரமுக்கும். புறுக்கான் வேதம் அதபுப்பாதையில் கூடி நாயகம் முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் அவர்களுக்கும் இறக்கப்பட்டன. நாற்றுப்பத்து சுகுபுகளில் 10 ஆதம் அலைகிள்ஸலரமுக்கும், 50 சிது அலைகிள்ஸலரமுக்கும், 30 இதுரீஸ் அலைகிள்ஸலரமுக்கும், 10 இபுருக்கீம் அலைகிள்ஸலரமுக்கும், 10 தவிருது வேதத்துக்கு முன் மூலா அலைகிள்ஸலரமுக்கும் இ

றக்கப்பட்டன. அவை அட்சாரமும் தொனியுமின்றி வசனிக்கப்பட்டவை. படைக்கப்பட்டவையல்ல. தற்போது புறுக்கான் வேதப் பிரமாணங்களைத்தவிர மற்ற வேதங்களினதும் சுகுபுகளினதும் பிரமாணங்கள் மாற்றப் பட்டன. புறுக்கானின் பிரமாணங்கள் கியாமம் வரையில் மாற்றப் படமாட்டார்.

வாலி.—நகுலமார்கள் யாவர்?

வயோ.—அல்லாகுத் தஆலாவின் திருத்தாதர்களாகிய நகுலமார்களும் நபிமார்களும் மனிதர்களே. அவர்களே நுபுவுவத்துக்கு முன்னும் பின்னும் பெரும்பாவம் சிறபாவம் ஆகிய வெக்குற்றத்தையும் விட்டு நீங்கிய பரிசுத்தவான்கள். அவர்கள் ஆன்பினோகள். நாட்டான் மக்கள். மேனிகளில் யாதேனும் குறைவு படாதவர்கள். உண்மை விச்வாசமங்கமிக்கையாகியவைகளில் பூரணமானவர்கள். அல்லாகுத்த ஆலாவின் கட்டளைகளைக் கொஞ்சமும் மறைக்காது எத்து விததும்புத்திவணக்கம் ஆகியவற்றிற்குறைவற்றும் எல்லாரும் இல்லா மார்க்கத்தையே கைக்கொண்டும் மூல்ஜிலாத்துப் பெற்றும். எப்பொழுதும் மாருததும் மாற்றப் படாததுமான நபிப்பட்டத்தை யுடையவர்களாயும் இருந்தவர்கள். எல்லா நபிமார்களிலும் நகுலமார்களிலும் நால்வரும் உலுல்அல்மிகளிலும் காண வேதங்களொடுக்கப் பட்ட நால்வரும் வரிசையானவர்கள். அந் நால்வரிலும் நபினுயகம் முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் வரிசையானவர்கள். அவர்களுக்குப் பின்கியாமநாள் வரைக்கும் நபியில்லை.

வாலி.—பிதாவே. கடைசி நாளைப் பற்றியும், கற்பனையைப் ப

ஸ்ரீயும அதித்த முறை வினவ வேன். இப்பொழுது பூமியைபப றறிச் சில கேள்விகளைக் கேட்க நாடுகளின்றேன். பூமி அளக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

வயோ.— வான சாஸ்திரிகள் பூமியையளந்து அது சரிவர உணடையானதல்ல ஆகிலும் கோவெமான தென்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அதன் எதிரே யுள்ள இருபக்கங்களும் கொஞ்ச நட்டடையானவை யாதனை பூமி வழில் தோடைப் பழத் தைப் போலிருக்கின்றது. தட்டடையான பக்கங்கள் துருவங்களென்று அழைக்கப்படுகின்றன. அவற்றி லொன்று வடதுருவம், மற்றது தென்துருவம். அவற்றுக் கிடையிலுள்ள தூரம் 7899 மை அலக்குக் கொஞ்சமதிகம். பூமி தட்டத்திருக்கிற பகுதியில் ஒருபக்க த்திலிருந்து மறு பக்கம் வரையிலுள்ள தூரம் 7925 மை அலக்குக் கொஞ்சமதிகம். துதவின் பூமியின் குறுக்களும் ஸ்ரீகந்தத்திற் பார்க்கிலும் துருவங்களுக் கிடையில் கிட்டத் தட்ட 26 டி மைல் குறை வாயிருக்கிறது. இந்தத் தூரங்களை நீ விளங்கிக் கொள்வது வருத்தமாயிருக்கலாம். ஒருமைல் அவ்வது இரண்டு மைலை தூரமுள்ள இரு தூரங்களுக்கிடையில் நீ நட்டு விட்டு அந்தத் தூரத்தைப் பூகோளத்தின் குறுக்களைக்கு வருத்தகு எத்தினை ஆயிரங்களம் பெருகக் கேள்வேன் மென்று நீ யோசிப்பது வனக்குப் பிரயோசனமாயிருக்கும்.

வாலி.— பூமியில் உண்ணமும் வெளிச்சமும் ஏவவா நூண்டாகின்றன?

வயோ,— நாக்கார் எக்களாயுச முழுவதிலும் நாம்வாருநானும் சூரியன் ஆடாயத்தில் பிரயானாஞ்சு செய்வது நாக்கிருக்கின்

ரேம். ஒவ்வொரு இரவும் ஆகாயத்தில் மேகமில்லாதிருக்கையில் சந்திரன் அல்லது நகூத்திரங்கள் சிரசுக்கு மேலாகச் செல்லுவதைக் காண்கின்றேம். காளை சூரியன் திருமபவும் உதயமாகுமென்று முன் போலவே அசைந்துகொண்டிருக்குமென்றும் நாங்கள் சிக்கமித்திருக்கின்றேம். பூமியை சுக்கற் அமைதியான ஒருங்கான ஓய்வற்ற சலனம் உண்டாகிக் கொண்டே யிருக்கிறதாய்த் தோன்றுகிறது. சூரியன் பிரகாசிக்கும்பொழுது உண்ணமுண்டாயிருக்கிறது. மேமை வானத்தை மறைத்தவுடன் காற்று சூரியன் சியுள்ளதாகி விடுகின்றது. இரவில் நாங்கள் சூரியருணர்கின்றேம். திரும்பவும் பகலான வுடன் வானத்தில் வெளிச்சமுண்டாகின்றது. ஆகிலும் சூரியன் மேற்கில் இறங்கியவுடன் இருட்டெண்டாகிறது. இவ்வாறு சூரியனிலிருந்தே நாங்கள் வெளிச்சத்தையும் உண்ணத்தையும் பெற்று கெளாள்ளுகிறேம். ஆகிலும் பூமிக்கும் சூரியனுக்கு மூன்ஸ் சம்பந்தங்களையறியமுன் பூமியில் சம்பந்தங்களைத்தச் சரியாய் அறியக்கூடாது.

வாலி.— பூமி, சூரியன், சந்திரன் நகூத்திரம் ஆகியவைகளின் நிலைமைகளையும் அவைகளுக்கு கிடையிலுள்ள சம்பந்தங்களையும் குறித்துப் பழைய மனிதாகளுக்குண்டாயிருந்த நம்பிக்கை யென்ன?

வயோ.— நாங்கள் சிறு பிராயத்தில் நம்பியிருந்தது போலவே பழைய மனிதர்களும் நபபியிருந்தார்கள். பூமி உலகக் கட்டின் மத்தியிலிருக்கிற தென்றும் அதைச் சூரியன், சந்திரன், நகூத்திரங்கள் ஆகியவைகள் சுற்றுகின்றன வென்றும் அவர்கள் விசு

வாலி.—அந்தப் பழைய நம்பி மத்தியிலிலை யென்றும், அது வசித்தார்கள்.

க்கையின் அடையாளங்கள் இன்னும் இருக்கின்றனவா?

வயோ.—மேற்படி வான் பொருட்கள் பூமியைச்சுற்றிப் பிரயாணஞ்செய்வது போல் அவையுதயமாகின்றது அல்லதிக்கின்றன வென்றுநாங்கள் இன்றுவரையிற்பேசுகிறதில் அவ்வடையாளங்களுண்டா யிருக்கின்றன.

வாலி.—பூமிக்கும் சூரியனுக்குமிழன் மூலம் சம்பந்தமென்ன?

வயோ.—பூமி உலக கட்டின்

மத்தியிலிலை யென்றும், அது சூரியனைச்சுற்றில் ஒய்வின்றிப் பிரயாணநு செய்கின்ற ஒரு தொகையான வான்பொருட்களுள் ஒன்றென்றும், சூரியனை பொரும் மத்திய உந்னை பின்டமாயிருங்குமற்றும் வான் பொருட்களுக்கு வந்னைத்தூதியும் வெளிச்சத்தையும் காடுகின்ற தென்றும் அநேகநாறுண்டுகளாக விசுவாசிக்கப் படுகின்றது. இதனுண்மையை நாங்கள் இரவும் பகலும் உண்டாகிற விதத்தை ஆலோசிக்கும் பொழுது அறிக்கு கொள்வோம்.